

veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 11
maandag 27 november

jaargang 22 - 1995-1996

algite: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Kroniek van een vestigingswet

Kontingentering toch goedgekeurd

o'n maand geleden kon men in dit blad lezen (nr 5) "Wat precies de bedoeling was van Colla toen hij het kontingenteringskoninkrijk uit zijn hoed toverde, is niet volledig duidelijk". Ook de nationale pers was het erover eens dat de federale minister van Volksgezondheid Marcel Colla (SP) niet meer dan een staaltje van egotripperij ten beste gaf met zijn verrassende demarche. Nauwelijks een maand later is er een "federaal instrument gekreëerd om het aanbod van geneesheren en tandartsen naar de toekomst toe beter te beheersen". Met andere woorden: kontingentering wordt mogelijk.

De ministerraad heeft vorige week vrijdag een principie verklaring goedgekeurd die het moet mogelijk maken het aantal geneesheren en tandartsen te beperken. Via een wijziging van het desbetreffende Koninklijk Besluit wenst men het aantal kandidaten voor een beroepstitel te 'beheersen'. In concreto wil dat zeggen dat als na zeven jaar geneeskundestudie of na vijf jaar tandartsopleiding blijkt dat het aanbod zorgverstrekkers groter is dan de 'behoefte', een aantal van de afstuderenden geen praktijk mag beginnen. Om het daarvoor noodzakelijke Rizivnummer te verkrijgen, moeten artsen ook nu al na die zeven jaar nog twee jaar bijkomende opleiding volgen. De kontingentering zou dus neerkomen op een beperking van het aantal uitverkorenen voor die laatste twee jaar. Een niet onbelangrijk detail daarbij is

het feit dat de bepaling kan uitgebreid worden tot andere medische en paramedische beroepen. Ook de kinesiterapeuten mogen hun borst dus al nat maken. Te meer omdat het aantal studenten dat door de maatregel verwijderd wordt uit de geneeskunde-opleiding niet in het niets verdwijnt, maar onvermijdelijk in andere studies zoals kine terecht komt. Meteen wordt een spiraal in werking gesteld, die een algemene studentenbeperking in het vooruitzicht stelt en de democratisering van het onderwijs definitief op de helling brengt.

Promotie

Zoals Veto reeds opmerkte naar aanleiding van de studie over 'de behoefte aan huisartsen in België' (Veto 5), is de berekening van die behoefte afhankelijk van allerlei factoren, waaronder ook fundamentele politieke keuzes. Zo is het de vorige weken duidelijk geworden dat er nog altijd nood is aan een betere controle op het voorschrijfgedrag van de artsen. De in deze onverdachte bron 'De Artsenkrant' wijst op meerdere artsen die vorig jaar meer dan tienduizend patiënten hadden, met als absoluut rekord een workaholic met acht-entigduizend prestaties, althans volgens de aangifte. De vraag of dit soort situaties een hoge kwaliteit van de gezondheidszorg garandeert en of arbeidsherverdeling misschien toch niet een te overwegen optie is, hoeft hierbij niet eens gesteld te worden. Ook blijken bepaalde artsen niet ongevoelig voor de bedenkelijke promotiekampagnes van bepaalde farmaceutische bedrijven. Een gezondheidszorg met plaats voor promotiereisjes, wordt hoedanook met overconsumptie bedreigd, of er nu veel artsen zijn of niet. Het is dan ook niet verwonderlijk dat her en der het idee wordt geopperd om het overaanbod aan artsen in te perken door in eerste instantie de dokters die hun deontologische boekje op dergelijke wijze te buiten gaan te beteugelen. Per slot van rekening is het die minderheid die het beroep zijn kwalijke reputatie geeft, waaronder de artsen naar eigen zeggen zo fel te lijden hebben.

Onverantwoord

Een ander punt dat in te brengen is tegen de kontingentering betreft het gebrek aan een degelijk beleid inzake gezondheidszorg dat er toe geleid heeft dat men nu op minder dan een jaar tijd, tegen juli dus, moet bepalen hoeveel artsen en tandartsen er eigenlijk nodig zijn. De bepaling van het toegelaten aantal beroepsbeoelenaars zal afhankelijk zijn van het advies van een planningscommissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de gemeenschappen, de betrokken beroepscategorieën, de universiteiten, de ziekenfondsen, het ministerie van Sociale Zaken, het ministerie van Volksgezondheid en het Riziv.

In een eerste reactie halen de verschil-

vervolg op p. 3

(foto Kristof Braekeleire)

-Ik heb me even laten gaan met mijn kaart: een koffiemoek met veel chocolade én een rijsttaartje.

(advertentie)

Proton. De kaart voor kleine uitgaven.

Vraag ze in uw bankagentschap in Leuven, Heverlee of Kessel-Lo. Vanaf nu ook in Herent en Wilsede.

Aids in Leuven

Deze en volgende week staat Veto in het teken van de Red Ribbon. Medica start immers zijn aidskampagne, en ook wij willen ons steentje bijdragen in de sensibiliseringsactie. Op de middenpagina's vindt u bijdragen over het niet altijd even veilige vrijgedrag van studenten en uiteraard ook over het programma van de aidsweek zelf. We besteden daarnaast ook aandacht aan de nijpende problemen bij de subsidiëring van aidsorganisaties — een onderwerp dat ook op het grote aidsdebat van donderdag in aula PDS ter sprake zal komen, en aan de aidslessen die geneeskundestudenten in de middelbare scholen geven.

Volgende week besteden we aandacht aan het Leuvense Rega-instituut, dat zich bezig houdt met aidsonderzoek, en aan het buddiesysteem van vzw Foundation. Uiteraard komen we ook terug op het debat van donderdag en kijken we vooruit op het folkfestival met Townes Van Zandt en Melanie.

binnenin

Aktievoerder

4-5

Naast het scheiden op de ordstrijdkrachten, het bezetten van de ring, het station of voor de dappersten onder ons de E40, heeft u ook nog andere rechten tijdens een betoging. Bijgewerkt worden door de matras, omvergespoten worden door het waterpistool of opgesloten worden in de isoleersel samen met rektor Oosterlinck, die naar verluifd op elk kot hollie slogans wil verdelen via internet. U leest er alles over in deze Veto.

Rektor

11

"Ik geloof in de jeugd. De jeugd is de enige toekomst die we hebben om van dit land weer een vooraanstaande natie te maken." Aldus sprak de rektor in Alma, duidelijk onder invloed van verkoelde spruitjes met appelmoes en lopende puree, die hij naar verluifd ook via internet op elk kot wil verdelen.

VRG

12

Wie nog altijd vindt dat Veto te links is, krijgt voor één keer te ongelukkig. Een ganse bladzijde over het Waamse Rechts Genootschap in één en dezelfde Veto. Dat moet volstaan voor de rest van dit jaar (en voor de volgende 110 jaargangen).

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met $\pm 1,5$ getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Krakers (1)

Liefste Douglas,

Goed dat er nog studenten zijn zoals jij, niet bang om hun morele verantwoordelijkheid te uiten. "Dat alle daklozen terug gaan naar hun mama, verdorie. Hoe durven ze, zo maar het privaateigendom van andere mensen misbruiken, de inbrekers!"

Trouwens, je mama had gelijk toen ze je verbod naar tv te kijken, naar de radio te luisteren, kranten en boeken te lezen. En ze had nog meer gelijk toen ze je verbod je ogen open te doen als ze je met de auto naar school bracht. Een kind konfronteren met de realiteit is toch ontoelaatbaar!

Het spijt me dan ook je te moeten vertellen, lieve Douglas, dat er jongeren zijn die helemaal geen mama en papa meer hebben, dat er jongeren zijn die niet meer naar huis durven omdat hun vader hen mishandelt of slaat. Het spijt me nog meer je te moeten vertellen dat er mama's zijn die hun kinderen gewoon verbieden nog langer thuis te komen.

Wist je, lieve Douglas, dat er in België minstens een half miljoen mensen zijn die in

absolute bestaansonzekerheid leven, dat er in België vierentachtigduizend woningbehoefigen en dertien duizend thuislozen zijn, mensen die nergens terecht kunnen, die volledig door de mazen van het net gevallen zijn. Ondertussen staan, in datzelfde België, negentigduizend woningen leeg. Maar ach, de eigenaars van die huizen hebben immers ook kinderen, wiens toekomstig geluk ze niet in gevaar kunnen brengen door hun eerlijk verdiend eigendom te laten misbruiken door een stelletje armoezaaiers.

Nu moet ik je iets uitleggen, lieve Douglas. België is een democratische 'rechtstaat'. Dat wil zeggen dat in dit land de 'rule of law' van kracht is. Deze regel sielt dat boven alles rechtvaardigheid, of beter, gerechtigheid moet heersen. Alle wetten en structuren van onze staat bestaan enkel om dat centrale principe te verduidelijken en vorm te geven. Als om één of andere reden wetten gemaakt worden die tegen dat leidende principe ingaan, dan hebben de Belgische burgers de plicht zich hiertegen te verzetten. Als bepaalde onrechtvaardige wetten leiden tot akute wantoestanden, hebben zij zelfs de plicht die wetten te overtreden.

Nu, ik moet toegeven, ik ben een extremistisch revolutionair. Ik vind namelijk dat men pas kan spreken van een rechtvaardige samenleving als die samenleving aan al haar leden de minimale levensvoorwaarden (voeding, gezondheidszorg, onderwijs én degelijke huisvesting) garandeert. De overheid is jammerlijk genoeg nog steeds niet in staat aan deze basisvoorwaarden te voldoen.

Ondertussen wordt het eigendomsrecht tot een heilig, onaantastbaar principe verheven. De idee dat er zo iets bestaat als misbruik van eigendomsrecht klinkt voor velen nog steeds als een vloek.

Is het onredelijk te spreken van een akute wantoestand als je merkt dat er enerzijds mensen zijn die zeer sterk nood hebben aan een woning, maar er op wettelijk basis geen kunnen krijgen, en dat er anderzijds mensen zijn die woningen bezitten zonder er enig gebruik van te maken? Is het onredelijk te spreken van een akute wantoestand als de Belgische overheid deze laatste groep door dik en dun blijft beschermen en ondertussen niet in staat blijkt een structurele oplossing te verzinnen voor de eerste? Is het dus onredelijk te stellen dat kraken een recht is en dat solidariteit met krakers een plicht is die voortvloeit uit het Belgisch staatsburgerschap?

Vele kusjes en doe de groetjes aan je mama,

Wim De Rop,
AK LOCO.

Kraken (2)

Geachte Douglas,

Ik ben het volledig met je eens, op enkele kleine details na. Aangaande 'misbruik van andermans privebezit': als je desbetreffend artikel daadwerkelijk gelezen hebt, dan heb je ook al van de wet Onckelken gehoord. Daarenboven staat er nieuw wetsvoorstel op

stapel dat zou toelaten gebouwen die langer dan 5 jaar leeg staan, onvoorwaardelijk te onteigenen. Als zelfs de overheid — de zogenaamde Grote Vijand in bepaalde krakersringen — blijkbaar begint in te zien dat niet het kraken, maar wel de leegstand het misdrijf is, tracht dan niet op een kinderachtige manier dat soort acties weer te kriminaliseren.

In 1840 schreef ene Pierre Joseph Proudhon al de bekende uitspraak 'eigendom is diefstal' neer. Wellicht is er niemand die het met zo'n ekstreme uitspraak eens is, maar het geeft in elk geval te denken. Toegepast op deze situatie: moedwillig niet-gebruik van een gebouw (lees: verkrotting en speculatie) terwijl er genoeg mensen rondlopen die maar al te graag een eigen woonplaats zouden hebben (bijvoorbeeld ook de mensen die uit noodzaak bij mama moeten blijven, terwijl ze best wel anders zouden willen), is in mijn ogen ook diefstal te zien. Of toch op zijn minst als antisociaal gedrag.

Wat betreft het 'teruggaan naar mama': lopen er echt nog steeds mensen rond die de familieband als 'geëikte hoeksteen van de maatschappij en absoluut veilige, onaantastbare thuishaven aanzien? Teveel tv-programma's als 'Familie' of films over 'clans' gezien? Beseft dat er hopen mensen rondlopen waarbij deze 'heilige' band om persoonlijke redenen grondig verstoord is, en die op deze veilige, onaantastbare thuishaven niet meer kunnen terugvallen (of die misschien weeskinder zijn). Daarenboven zijn er ook nog mensen die hun leven willen inrichten zoals ze zelf willen en hierbij hun ideologie volgen; die bijgevolg niet naar mama willen terugkeren.

Met jouw soort simplistische reacties schop je trouwens de poten van onder de stoel van om het even welke politieke actie die wantoestanden wil aanklagen. Het lijkt mij het soort reacties dat uitstraalt: zorg voor jezelf en bekommer je niet om anderen.

Bart Duriez,
2de lic. psychologie

vrije tribune

Kultuurcommissie

Woensdag 15 november 1995 vond de Kultuurdag van de Kultuurcommissie van de KU Leuven plaats. Een dag cultuur en bruisende creativiteit voor en/of door studenten en personeelsleden van de KU Leuven: zes UREN KULTUUR, een film in de Studio's, een forumactiviteit in het Stuc, een teaterstuk in de Stadsschouwburg, studentenoptredens in en bij de Alma's en een slotconcert met de universitaire ensembles. Het initiatief werd naar buiten gebracht in een brede promotiecampagne, en vond weerklank tot in de nationale pers.

Tuch stemt één en ander tot nadenken, zowel met betrekking tot de dag zelf, de bredere context van de hele organisatie, als tot de initiatiefnemer van de Kultuurdag zelf, de Kultuurcommissie.

Met betrekking tot de dag zelf. Van het aanbieden van zes KULTUREN op hetzelfde moment op verschillende plaatsen, is de zin ons ontgaan. Het komt ons voor als een verkwisting van publiek, acts en geld. Publiek: de programmatie van de KULTUREN was niet zo diversifieerd, dat ze op verschillende deelpublieken was gericht zodat toeschouwers voor het probleem kwamen te staan dat ze best wel meerdere KULTUREN wilden zien, maar toch moesten kiezen. Gevolg: drie zalen vol, drie net half gevuld. Acts: simultaan programmeren laat voorstellingen niet tot hun recht komen - ze moeten opboksen tegen andere voorstellingen die meer naar ons hebben, of een gelukkiger lokatie. Geld: als voorstellingen niet de aandacht, niet de juiste plaats en dus ook niet het publiek krijgen dat ze verdienen (wat ze bij een gewoon KULTUUR door-gaans wel krijgen), dan is dat ons inziens zonde van het geïnvesteerde geld en de geïnvesteerde energie.

Ook andere activiteiten stonden niet altijd even gelukkig geprogrammeerd. Het internetforum in het Stuc had aan de opkomst te zien last van de tussen-film-en-teater-in-programmatie. Het concert van de universitaire ensembles bleek dan weer een

behoorlijke verzwarende van de al volle orkestarrange's.

En tenslotte de plaats, promotie en opvang van studentenoptredens en -initiatieven: de meest aangewezen plaats voor creatieve studenteninitiatieven bleken Alma's en wandelgangen 's middags en 's avonds te zijn, de hoofdrolfunctie van die initiatieven het "leven brengen in de brouwerij". Tussen al de grote kultuurkanonnen in, en op die manier representeerd (zonder overzicht van wie-wat-waar), verdween een groot stuk van al die creativiteit in het leest- of ander gewel. Organisatorisch zat de opvang van de initiatieven goed zolang ze door de coördinatrice van de Kultuurdag zelf konden worden gekoördineerd. Maar wat teveel was voor haar takenpakket, kon begrijpelijkerwijze niet op diezelfde degelijke opvolging rekenen.

Was het dan niet de taak van Kultuurraad, om al die studenten en hun initiatieven te koördineren, kan men zich afvragen. Als we het dossier "kultuurdag" in een ruimer kader plaatsen, moet blijken dat Kultuurraad die taak niet zomaar naast zich heeft neergelegd. Van bij het begin van de gesprekken over een mogelijke cultuurdag, mee vanuit de ervaring met het organiseren van projecten als Ithaka, heeft Kultuurraad als lid van de Kultuurcommissie geprotesteerd tegen het inferieure aspect van de programmatie van studenteninitiatieven en heeft Kultuurraad herhaaldelijk gewezen op de praktische moeilijkheden (zeg maar onverenigbaarheid) van de coördinatie van zowel voorstellingen als studenteninitiatieven door één persoon. Die initiatieven zodanig koördineren dat ze de nodige begeleiding krijgen en dat ze wel tot hun recht komen, is op zich zelfs (te)veel voor één persoon. De reden ook waarom Kultuurraad, met slechts één vrijgestelde die sowieso al een overvol takenpakket heeft, die verantwoordelijkheid niet op zich kon en wou nemen.

Het mag echter niet de bedoeling lijken

het resultaat van de cultuurdag met de grond gelijk te maken: het merendeel van de voorstellingen was van hoogstaande kwaliteit, bij de meeste was de opkomst redelijk, en een aantal studenteninitiatieven verastten evenzeer. Maar met een andere aanpak van het idee van bij de aanzet, hadden we verscheidene van onze bezwaren achterwege kunnen laten.

En daarmee de laatste kritische kanttekening, die we maken bij de manier waarop de initiatiefnemer zelf, de Kultuurcommissie, met het initiatief is omgegaan. Ons inziens is er van bij de aanzet te weinig kritisch nagedacht over de inhoud van de Kultuurdag. Het organiseren van een aanbod zoals op de cultuurdag gaat in tegen de taak van de cultuurcommissie om "culturele activiteiten (te) koördineren en zo overaanbod (te) vermijden". Het lijkt ons juist om op een cultuurdag aan te geven door wie, op welk niveau en op welke manier er aan de universiteit cultuur wordt beoefend en georganiseerd, dan enkel een aantal voorstellen meer te organiseren. Mogelijk brengt dat laatste de balans in het takenpakket van de commissie te veel uit evenwicht. "Receptief cultuuraanbod verzorgen en actieve cultuurbeoefening stimuleren door eigen initiatieven" gaan dan misschien over het algemeen ten koste van het stimuleren van actieve cultuurbeoefening door "projectmatige steun aan andere initiatieven, adviesfunctie aan Akademische Overheid" en koördineren en zo overaanbod vermijden. Een evenwicht in taken dat ten allen prijze moet worden in stand gehouden en gerespecteerd, en waarover de commissie zelf ten allen tijde moet waken.

Wij hopen dan ook dat dit schrijven en de evaluatie van de Kultuurdag binnen de commissie zelf de aanzet kunnen vormen voor het denken en het debat over uitgangspunten en principes, zodat we kunnen evolueren naar een optimaal functionerend Kultuurcommissie.

Kultuurraad der Leuvense Studenten

NSV antwoordt

In Veto nr. 10 van 20 november jl. schreef ene Ruben Vandevyvere een lezersbrief onder de titel 'NSV en het eigen volk'. Aangezien deze brief vol leugens en halve waarheden stond, voel ik me genoodzaakt hierop te reageren.

In deze brief werd namelijk gewag gemaakt van een aanval op NSV'ers op een "antifascistische militante". Ziehier wat echt gebeurde. Op die bewuste maandag stond één van onze comités met pet en lint op straat met een paar vrienden te praten. Een groepje voorbijgangers - waarvan later bleek extreem-linkse betogers - trok voorbij. Eén van de betogers, de zogenaamde "antifascistische militante", vond het nodig onze comillito zijn pet al te rukken en het op een lopen te zetten. De achtervolging werd ingezet, de dievege ingehaald, kreeg een duw en smakte tegen de grond, met het gekende resultaat. Moraal van het verhaal: blij met uw poten van iemands eigendom, want wie met vuur speelt, moet op de blaren zitten! Het verhaalje van de weerloze vrouw die door de woeste fascist werd aangevallen, is dus pur luukoe.

Ten tweede had Vandevyvere het over intimidatie van een "anti-fascistische student" door NSV'ers in Alma 2. Toen NSV aan de Alma pamfletten stond uit te delen, werden integendeel de mensen die een pamflet aannamen, geïntimideerd, en praktisch verplicht hun pamflet in de vuilbak te werpen. Het is blijkbaar ook zo dat de doorsnee student niet meer voor zichzelf mag denken, maar moet luisteren naar één of andere links gefrustreerde die het blijkbaar niet eens is met het recht op vrije meningsuiting. De bewuste "anti-fascistische student" lijkt me dus eerder een fascistie pur-sang!

Mijnheer Vandevyvere, hou dus asjeblief op met in naam van de democratie de meest groteske leugens te verkondigen. U maakt er uzelf en de democratie alleen maar belachelijk mee. En Veto, hebben jullie nog niet beter geleerd. In plaats van allerhande linkse propaganda klakkeloos over te nemen zouden jullie beter eens toeleggen op echt objectieve journalistiek. Slechts dan kunnen jullie een echt representatief studentenblad worden.

Stijn Hiers,
Prosenior NSV-Leuven '94-'95

vervolg van p. 1

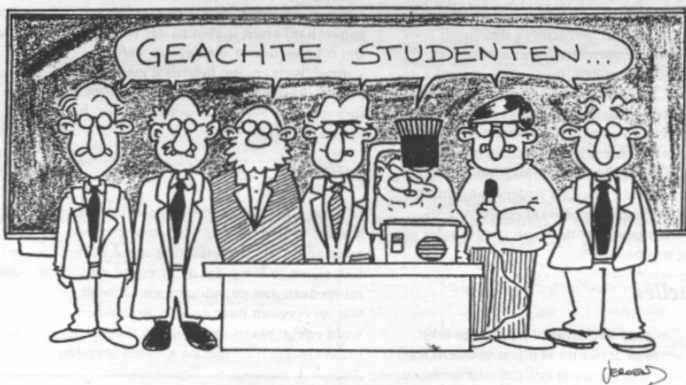
lende geneeskunde- en gezondheidskringen scherp uit naar minister van Volksgezondheid Colla en minister van Sociale Zaken De Galan (PS). Een kontingentering, die volgens de betrokken studenten neerkomt op een verdoen vestigingswet, blijft voor hen onaanvaardbaar. Ze verwijten de ministers "een onverantwoord beleid". Volgens de geneeskunde- en gezondheidskringen hebben de federale eksellenties blijkbaar niet het lef om de malaise in de gezondheidszorg via structurele maatregelen op te lossen en kiezen ze dan maar voor de meest eenvoudige, maar helaas ook de meest slechte oplossing. De geneeskundestudenten blijven gekant tegen elke geïsoleerde maatregel die enkel de studenten raakt en niet meer of minder is dan een knieval voor de verschillende drukingsgroepen. Aangezien er geen tastbare hervormingen vast te stellen zijn in de gezondheidszorg, zien zij het nut niet in van een studentenbeperking. Ook stellen ze zich vragen bij de wijze waarop de federale regering de gemeenschapsregeringen onder druk wil zetten om een numerieke beperking in te voeren. Hiermee verwerpen de federale ministers bij voorbaat andere beleidsmaatregelen, zoals oriëntering, of een hervorming van de opleiding met het oog op meer uitwijkmogelijkheden.

Kontingentering: een analyse

In Vlaanderen en Wallonië is er nog geen consensus over de modaliteiten van een mogelijke studentenbeperking. De onderwijsminister van de Franse Gemeenschap, Jean-Pierre Grafé (PSC), volgt alvast niet de denkspise van zijn Vlaamse collega. Hij pleit voor een hervorming van de geneeskunde-opleiding. Op die manier hoopt hij "niet-geschikte" studenten ertoe aan te zetten van richting te veranderen. Vlaams minister van Onderwijs, Luc Van den Bossche (SP), blijft voorstander van een interuniversitair ingangsexamen voor de eerste kandidatuur geneeskunde. Op die manier wensen beide ministers de kontingentering na de studies overbodig te maken. Het onevenwicht in de maatregelen op

gemeenschapsnivo kan echter op weinig goedkeuring rekenen binnen de federale overheid. Ook van de kant van de universiteiten worden de wenkbrauwen danig gefronst, omdat daar gevreesd wordt voor een uitwijking van Vlaamse studenten (en dus van subsidiegeld) naar franstalige uniëfs waar er voorlopig nog geen strikt toelatingsexamen op het programma staat.

VOOR EEN VRIJE TOEGANG TOT HET PROFESSORENKORPS!

Reeds eerder liet de rektor Oosterlinck verstaan dat de federalisering van de sociale zekerheid wel eens het gevolg zou kunnen zijn, indien beide gemeenschappen niet tot een akkoord kwamen.

Artsensyndikaten

De koalliepartners op federaal nivo hebben elk al op hun manier laten weten dat er geen zware hervormingen in de gezondheidszorg te verwachten vallen. Dat men dan de studenten aanpakt, die zonder enige twijfel het zwakste machtsblok vormen, is erg maar niet onvoorspelbaar. Maar studentenbeperking in geneeskunde voorstellen als dé zaligmakende oplossing voor de problemen in de gezondheidszorg lijkt toch een stap te ver. Een studentenbeperking zal ten vroegste binnen een twintigstal jaar effect hebben en niet binnen zeven jaar zoals men stelt. Bovendien leert de

cente sociale oproer in Frankrijk, dat vijftienvintig jaar numerus clausus aldaar niet verhinderd hebben dat in dezelfde periode de kosten voor de gezondheidszorg verviervoudigd zijn.

Vrees

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) blijft gekant tegen elke vorm van studentenbeperking. Ze vindt dat er dringend werk moet gemaakt worden van een grondige hervorming van de

gezondheidszorg. Nog steeds is er geen rechtstreeks verband aangehouden tussen het zogenaamde 'overaanbod' van artsen en de toenemende kosten in de gezondheidszorg, laat staan dat er een verband zou aangehouden zijn met de kwaliteit van de gezondheidszorg. Loko roept dus ook op om de komende protestakties van de verschillende geneeskunde- en gezondheidskringen tegen kontingentering massaal bij te wonen. De vrees is immers groot dat studentenbeperking bij geneeskunde een gevaarlijk precedent zou kunnen zijn en dat men via studentenbeperking de ware problemen, zoals in de tewerkstelling, uit de weg wil gaan.

Thierry Laenen
Bart Eeckhout

De Belgische geneeskunde- en gezondheidskringen betogen vrijdagmorgen (01/12) om 11.00 u tegen kontingentering. Loko roept op om de betoging — die door zal gaan in Brussel — massaal te steunen.

Woensdag 29 november Gasthuisberg trophy

De Tourmalet is slechts kinderspel!

De studentenmaraton ligt nog vers in het geheugen en net nu alle spieren weer min of meer normaal aanvoelen, organiseert Sportraad alweer een massaklassieker: de Gasthuisberg trophy.

Oorspronkelijk werd deze wedstrijd georganiseerd door Medica. Dertien jaar geleden bedachten enkele geneeskundestudenten dat de door hen zo vaak verwenste helling, Gasthuisberg, zich best leent voor een wedren. De loopwedstrijd kreeg na enkele jaren echter te kampen met een nijpend gebrek aan belangstelling en, liever dan de Grote Prijs Gasthuisberg — de oorspronkelijke naam — een stille dood te laten sterven, werd een beroep gedaan op Sportraad om de wedstrijd nieuw leven in te blazen. Sindsdien zijn de zaken iets complexer geworden. De deelnemers moeten nu in ploegen van drie zo snel mogelijk het Gasthuisbergziekenhuis zien te bereiken. Op hun weg naar boven vinden ze echter wel enkele niet te onderschatten hindernissen.

Dat de ingreep succesvol was, mocht vorig jaar blijken toen met ruim honderdtachtig ploegen het deelnemersrekord werd

verpulverd. Toch was niet alles rozegeur en maanschijn. Sommige hindernissen zorgden voor files of bleken niet langer veilig genoeg om zo'n massa sportievelingen te verwerken. Met name de katrollen kregen het binnen Sportraad hard te verduren. Dank zij het uitdenken van een nieuwe constructie konden ze echter behouden blijven en moet de Gasthuisberg trophy het dit jaar niet stellen zonder zijn eerste, ongetwijfeld spektakulaire hindernis.

Katrollen

Naast de katrollen, direkt na de start aan de Mgr. Van Waeyenberglaan, vind je nog enkele klassieke hindernissen zoals de autobanden, de containers of de klimstand — die je bereikt per kwistax — op je weg richting aankomst. Naast deze bekende beproevingen zal je je dit jaar ook langs, over of door enkele nieuwe hindernissen moeten werken alvorens de hal van Onderwijs en Navorsing te bereiken. Daar kan je dan rustig uitblazen bij een natje en een droogje, of je meteen opnieuw inschrijven om alles nog eens over te doen.

Er kan ingeschreven worden in drie categorieën: jongens, meisjes en gemengd. De meeste groepjes slagen erin het traject

af te leggen in 10 à 15 minuten. Wanneer je dat niet dadelijk ziet zitten, kan je natuurlijk altijd een gooi doen naar de prijs voor het origineelste trio. Haal dus vast je zwemvliezen en sinterklaaskostuum van onder de motteballen en vergeet zeker niet aanwezig te zijn op de prijsuitreiking in de Duc's Bar, de lakbar van de geneeskundestudenten.

Karl Van Overloop

De Gasthuisberg trophy vindt plaats op woensdagavond 29 november van 18.00u tot 23.00u. Inschrijven kan de dag zelf of, als je graag op voorhand je startuur kent, op het Sportraadsekretariaat.

GAST HUIS BERG trophy

Eind oktober organiseerde de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) een eerste aktie tegen elke vorm van studentenbeperking onder het motto "Wij willen leren wat wij willen leren". Vijftienhonderd studenten kwamen op straat. Toen Loko twee weken later een nieuwe aktie op het getouw zette, gaven slechts driehonderd studenten gehoor aan die oproep. Vorige week lokte een nationale betoging in Brussel nauwelijks meer volk. In de pers was niet geheel onterecht sprake van een "aktie in mineur". De sifers geven in ieder geval te denken. Wat is er mis als een studentenbeweging slechts driehonderd studenten warm kan maken om op straat te komen tegen een maatregel die toch veel impact heeft?

Uiteenlopende verklaringen zijn mogelijk.

Misschien is de modale student niet geïnteresseerd in het beleid. Per slot van rekening zou een toelatingsbeleid slechts impact hebben op de volgende studentengeneratie. Het kan alleszins niet ontkend worden dat een groot deel van de studenten niet wakker ligt van een numerus clausus. Sommigen zien het zelfs als een positieve maatregel omdat het hun eigen carrièrekansen doet toenemen. Anderen zien wel degelijk in dat een studentenbeperking ondemokratisch is, maar verschuilen zich achter een postmodern je-m'-en-foutisme om aan de kant te blijven staan. Aktie voeren is namelijk niet meer van deze tijd, volgens hen. Vooral dat gebrek aan engagement is betreurenswaardig. Het zet immers de deur open voor intellectuele gemakzucht.

Het is echter evenmin fair om alleen de afwezige student verwijten naar het hoofd te slingeren. De kloof tussen student en studentenbeweging is niet alleen de schuld van de eersten. Misschien slaagde Loko er tegenover zijn achterban onvoldoende in het belang van de akties te onderlijnen. Loko moet alleszins zelf eerlijk en sereen de eigen positie in de studentenwereld evalueren. Een studentenbeweging hoort het hart van die wereld te zijn, niet een appendix ergens aan de rand. En zij moet zich in overeenstemming daarmee profileren.

Tot slot trefst ook de autoritaire houding van politieke en academische wereld schuld. Het is niet verwonderlijk dat de studenten zich niet meer betrokken voelen bij het beleid. Een gevoel van machteloosheid is een logische reactie wanneer je telkens opnieuw via de radio moet vernemen dat over je hoofd heen een 'konsensus' wordt bereikt over een maatregel waarmee je het niet eens bent, maar waar je wel het lijdend voorwerp van bent. Zolang de studenten uitgesloten blijven in het eigenlijke debat over toelatingsbeleid, valt het voor de artsensyndikaten niet moeilijk om hun eigen belangen te verdonkigen als algemene waarheid. Nochtans is er op hun standpunt fundamentele kritiek te formuleren. Maar klaarblijkelijk komt die alleen van de studenten. Als bij uitstek belanghebbende partij worden zij echter niet gehoord.

In elk geval kan het huidige gebrek aan aktiebereidheid van de studenten door de politici geïnterpreteerd worden als een teken aan de wand: de zestigduizend studenten aan Vlaamse universiteiten blijken quantiteit négligable. Immers, wie zwijgt, stemt toe.

Rijkswacht zoekt naar 'aanstokers'

De betoging tegen studentenbeperking van 14 november zou nog wel eens een staartje kunnen krijgen. Zoals bekend, werd bij de sit-in op de E40 die op de betoging volgde, door de ordediensten een proces-verbaal opgesteld. Het is nu afwachten of dat effectief zal leiden tot gerechtelijke vervolging. Met name zes aktievoerders waarvan vijf werden opgepakt op of in de buurt van de verkeersader, zouden zich daaraan kunnen verwachten.

De beslissing om al dan niet te vervolgen ligt in de handen van het parket. Kiest dat voor een snelrechtprocedure, dan duurt het nog altijd tussen de tien dagen en de twee maanden vooraleer het overgaat tot dagvaarding. Indien een andere procedure gevolgd wordt — wat in dit geval waarschijnlijker lijkt —, kan het nog langer duren. En natuurlijk kan de zaak ook zonder gevolg gelaten worden. Aan de rektor zal het in elk geval niet liggen. De Vlaamse rektoren mogen in deze materie dan wel niet op één lijn staan met de studenten, het heeft rektor Oosterlinck er niet van weerhouden een goed woordje te doen bij de bevoegde instanties.

De zes voornoemde studenten lijken er toch niet gerust in. In de eerste plaats is het vanwege het recht op vrije meningsuiting al hoogst ongewoon dat bij een betoging gedreigd wordt met vervolging. Hooguit komt het tot administratieve aanhoudingen en meestal gebeurt er zelfs helemaal niets. Bovendien heeft de rijkswacht duidelijk geprobeerd 'kopstukken' te vinden. En dat is zo mogelijk nog uitzonderlijker.

Zinnebeeld

Eén van de betrokken studenten wendde zich alvast tot advocaat Norbert Van Overloop. Die laatste beklemtoont dat het voorbarig is om nu al van beschuldigingen te spreken, maar heeft anderzijds wel een aantal opmerkingen bij het gebeurde: "Het is niet aan de rijkswacht om beschul-

digen uit te spreken, maar alles wat ik tot nu toe gehoord heb, wijst wel in die richting. Dat is intimidatie. Indien het waar is dat men overweegt mensen te gaan vervolgen als aanstokers, is dat bovendien vrij ernstig. Dat zou dan namelijk gebeuren op grond van de laatste alinea van artikel zenzestig. Dat werd eind vorige eeuw ingevoerd, enkel en alleen om de leiders van de toenmalige arbeidersopstanden te kunnen aanpakken."

Die alinea stelt dat als daders van een misdrijf gestraft werden "zij die, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatselijke gesprekken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van het feit rechtstreeks hebben uitgelokt, onverminderd de straffen die bij de wet bepaald zijn tegen daders van aanzetting tot misdaden of wanbedrijven, zelfs voor het geval dat die aanzetting zonder gevolg is gebleven."

Sneller

Volgens Van Overloop bleef die tekst echter dode letter tot een jaar geleden, toen hij gebruikt werd om een aantal migranten te vervolgen in het Brussels: "Als hij hier gebruikt wordt, betekent dat dat het politieke apparaat echt op zoek gaat naar de verantwoordelijken. En het is voor hen niet moeilijk om die aan te duiden. De getuigenis van twee of drie rijkswachters volstaat. Je hoeft zelfs niet aanwezig te zijn bij de eigenlijke manifestatie om als aanstoker vervolgd te kunnen worden." Waarvan akte: één van de zes geïsoleerde studenten werd niet op en zelfs niet in de buurt van de autoweg opgepakt, maar slechts een hele tijd nadien, toen hij zich reeds op de Heverleese kampus bevond.

De advocaat van één van de andere studenten stelt dat dergelijke intimidatiepogingen wel vaker voorkomen: "Daardoor verworpen akties vaak tot een spelletje tussen de ordediensten en de betogers, waardoor men natuurlijk het eigenlijke doel van

de aktie kan verdoezelen. Wat trouwens ook niet kan, is dat men personen konfronteert met een vooral getypte verklaring. Een verklaring dient volledig vrijwillig afgelegd te worden."

Op zijn minst een aantal van de betogers die de bewuste avond administratief werden aangehouden, kregen inderdaad zo'n 'verklaring' onder hun neus geduwd. Rijkswachtkapitein Derycker geeft dat gril toe, maar ziet daar verder geen graten in: "De aangehouden personen konden zelf het geheel aanpassen indien zij dat wensten. Het is gewoon een manier om sneller te kunnen werken, die helemaal geen manipulatie inhoudt. Zo kunnen de mensen zo snel mogelijk weer hun gewone leven hervatten."

Subtiel

Het zou inderdaad een gebruikelijke manier van werken zijn bij grote groepen arrestanten. In die verklaring stond echter niet alleen te lezen dat de arrestant had meegedaan aan de betoging en achteraf was meegegaan naar de E40. Bovendien werd er een plaats opengelaten waarin de ondervraagde de namen konden invullen

van diegenen die volgens hen hadden opgeroepen tot de sit-in. Of daarbij namen werden gesuggereerd is ons niet bekend. Het wijst er wel opnieuw op dat de rijkswacht zoekt naar 'aanstokers'. Enkele van de zes voornoemde aktievoerders werden trouwens ook verwijten in die zin naar het hoofd geslingerd.

De vraag rijst dan of de ordehandhavers nu instructies gekregen hebben om de studentenbetogingen te kortwieken. Kapitein Derycker ontkent dat: "Ik ben een voorstander van vrije meningsuiting, binnen de perken van de wet. Wanneer die wordt overtreden, wordt een proces-verbaal opgesteld. Dat is in dit geval, zoals altijd, overgemaakt aan het parket. Wij gaan het parket echter niet zeggen wat zij moeten doen of laten. Dat is onze zaak niet." Door het in de verklaringen opnemen van het zinnetje dat vraagt naar de 'aanstokers', krijgt het parket natuurlijk wel een allesbehalve subtiel hint in welke richting zij het moeten zoeken. Derycker heeft op de bewuste avond trouwens woedend te verstaan gegeven — in het bijzijn van tientallen aktievoerders — dat hij er bij het parket persoonlijk op zou aandringen deze zaak niet in het onverlet te laten.

Kris Jacobs

In het belang van alle betrokkenen worden personen die die avond werden aangehouden of nuttige informatie hebben over de gebeurtenissen rond de bewuste aktie verzocht zo snel mogelijk contact op te nemen met de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie op het nummer 22.95.41

Opnieuw een klein maar dappere betoging tegen toelatingsbeperking

Gaan wij door met de strijd?

Tel ze godverdomme zelf

(foto Jan-Frans Lemmens)

Die nationale is een nationale betoging met slechts een vierhonderdtal manifestanten? Die vraag stond te lezen op de lippen van de organisatoren van de betoging tegen elke vorm van studentenbeperking afgelopen woensdag in Brussel. De aanwezige betogers lieten de magere opkomst niet aan hun hart komen en maakten er het beste van in de traditie van studentenbetogingen: de ministers Colla en Van Den Bossche waren als vanouds valse sossen en de flikken reden weer rond in Playmobil-wagens.

Dat de afwezigheid ongelijk hadden werd vrijdag duidelijk, toen de ministerraad besloot de kontingentering van het aantal studenten mogelijk te maken binnen zeven jaar. (Lees hierover het artikel op p.1). Tegen deze drastische maatregel, staat alweer een nieuwe betoging gepland, ditmaal vanwege de gemeenschappelijke geneeskunde-kringen van alle uniëts. Die betoging, die overi-

gens ook door de ganse Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie gesteund wordt, is gepland voor deze week vrijdag, eveneens in Brussel.

De betoging van afgelopen woensdag was een organisatie van de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) en was gericht tegen elke vorm van studentenbeperking. Voor de meeste geneeskunde-kringen zijn echter bepaalde vormen van beperking wel degelijk bespreekbaar, vandaar hun stilaan traditionele afwezigheid op de algemene manifestaties. Er waren echter nog wel meer afwezig op het appel. De Waalse studentenoverkoepeling 'Fédération des Etudiants Francophones' (Fel) steunt weliswaar de akties tegen toelatingsbeperking, maar besliste ter ellerder ure niet aktief op te roepen tot de betoging. Het Fel wil de krachten sparen voor haar eigen eisenpakket dat een volledige hervorming van de financiering van het franstalig onderwijs omvat.

Bovendien is de Waalse minister van Onderwijs Grafé (PS) in tegenstelling tot

vervolg op p. 5

NIEUWE POWERBOOKS!

POWERBOOK 190
Microprocessor : Motorola 68LC040 66/33 Mhz
Geheugen : 4 of 8 MB RAM, uitbreidbaar tot 40 MB
Opslag : Interne 500 MB harde schijf

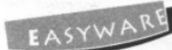
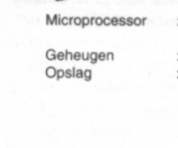
POWERBOOK 2300

Microprocessor : Motorola PowerPC 603e 100 Mhz
Geïntegreerde rekenkundige processor
Geheugen : 8 MB RAM, uitbreidbaar tot 56 MB
Opslag : Interne 750 MB of 1.1 GB harde schijf

POWERBOOK 5300

Microprocessor : Motorola PowerPC 603e 100 Mhz
Geïntegreerde rekenkundige processor
Geheugen : 8 MB RAM, uitbreidbaar tot 64 MB
Opslag : Interne 500 MB of 750MB harde schijf

Apple Center EasyWare Vaart 31 3000 Leuven tel 016 23 10 20 fax 016 29 41 24
Geopend elke dag van 9 tot 19u, zaterdag van 10 tot 18u

Stuur mij uw herfst kataloog

Naam :
Bedrijf :
Adres :
Postcode : Gemeente :

Wie niet weg is, is gezien

Bij de betoging tegen studentenbeperking op 14 november werd een zestal betogers opgepakt en ongeveer honderdvijftig van hun kollega's werden geregistreerd. Hoog tijd om eens een boom op te zetten over de rechten en plichten van de aktievoerder, vond het Anarchistisch Kollektief Pino. Zij organiseerden hier rond een bijeenkomst vorige woensdag. Koen Moens van het Forum voor Vredesaktie werd uitgenodigd om een en ander uit de doeken te doen.

Welke rechten heb je als betogende medemens? Wat gebeurt er als je tijdens een betoging wordt gearresteerd? Ben je verplicht een verklaring af te leggen? Hoelang kan je op het politieburo worden vastgehouden? Moet je dan ook eten krijgen? Allemaal dingen die je best weet voor je je eerste betogingspasjes zet. Rond die vragen draaide de gespreksavond. Kwestie van niet meteen door de mand te vallen als beginnende in het politieburo.

Brussel

vervolg van p. 4
zijn Vlaamse konfrater Van den Bossche (SP) toch al niet geneigd om mee te werken aan een studentenbeperking, eveneens omdat hij wel andere problemen aan zijn hoofd heeft. Paradoxaal genoeg wordt die afwijzende houding aan Waalse kant net als oorzaak aangegrepen om op federaal niveau veel strengere kontingentering in te voeren.

Bloed

Terwijl ook de Gentse en Antwerpse delegatie aan de kleine kant was, hield de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie zich niet echt te schamen over haar aandeel in de betoging. Integendeel, een 'harde kern' van een honderdtal Leuvense betogers vormde samen met de thuisspelers van de VUB en de ULB het hart van de betoging, die om halfdrie verzamelen blies aan het Brusselse Noordstation. De betoging begon spektakulair met een korte maar verrassende belegering van het nabijgelegen ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De nachts weer massaal aanwezige ordehandhavers moesten lijdzaam toezien hoe de studenten stormend erdoor de centrale inkomhal van het gebouw inpalmden en daar voor het oog van de talrijk opgekomen perslief hun grieven skandeerden. Eens te meer waren het de artsensyndikaten en de verantwoordelijke ministers, die samen de studenten buitenspel zetten, die het moesten ontgelden.

De studenten verkregen dat een afvaardiging van hen ontvangen zou worden bij minister van Onderwijs Van den Bossche, die net als de Vlaamse minister-president Van den Brande zijn kabinet heeft op het Martelarenplein. Uiteindelijk werd al-

Het eerste belangrijk punt is de identiteitskontrolle. Sinds de Nieuwe Wet op het Politie-ambt ben je verplicht je identiteitskaart af te geven. Je kan echter niet zomaar op straat worden meegenomen door de politie als er geen 'bevel tot medebrenging' voor handen is. Natuurlijk kan je altijd worden aangehouden als daar een reden toe is, bijvoorbeeld wegens versterking van de 'openbare orde' tijdens een betoging, zo stelt Moens duidelijk.

Geslacht

Wanneer je effectief aangehouden wordt, kan de politie je maar maximum vierentwintig uur vasthouden. En dan nog mogen je te tijdens deze periode maar zolang bijhouden als strikt noodzakelijk is. Moens legt uit hoe het in elkaar zit: de eerste twaalf uur kan de politie het administratief onderzoek (identiteitskontrolle...) en eventuele fouilleringen doen. Bij de fouilleringen moet een onderscheid gemaakt worden tussen de administratieve fouillering die slechts oppervlakkig is, en de ge-

leen VVS-voorzitter Tim Engels op het onderwijskabinet binnengelaten. Zelfs hij kreeg de minister niet te zien en moest zich tevreden stellen met een kort onderhoud met twee kabinetmedewerkers. Het feit dat de voorzitter achteraf in de pers een verzonden verhaal afstak over een heus gesprek met de minister zelf, waarmee hij volgens sommigen de hele studentenbeweging in een ongeloofwaardig daglicht stelde, zette heel wat kwaad bloed.

Oorlog

De betoging zelf onttaarde al vlug in een kat- en muispelletje met rijkswacht en politie. Toen de manifestanten reeds na een klein uur steeds verder van het parcours afweken en samentroepen op de Grote Markt, gelasten de ordehandhavers aan de organisatie om de betoging te ontbinden. Die officiële ontbinding betekende echter niet het einde van de protestaktie. De meeste studenten trokken spontaan gezamenlijk verder naar het SP/PS-hoofdkwartier aan de Keizerslaan. Hier uitten zij nogmaals hun ongenoegen over de sociale en ondermorenocratische maatregelen van de ministers van Onderwijs en Volksgezondheid, allen van socialistische signatuur. Deze keer was de rijkswacht wel bijtijds paraat om het gebouw studentvrij te houden. Tot meer dan wat verbaal geweld kwam het dan ook niet.

De meeste studenten beëindigden hier hun middagse hoofdstad en keerden met een dubbelzinnig gevoel kotwaars. Ondanks de uitstekende sfeer op de betoging, die een late klimax kende toen de Leuvense kern het Zuidstation in rep en roer zette met een ludieke steunbetoging aan de geplaaide spoorwegarbeiders, kan een nationale manifestatie met vierhonderd deelnemers niet echt een sukses genoemd worden. Voor de lage opkomst kunnen vele redenen gevonden worden, gaande van een zwakke mobilisatie over de afstand tot en met het koude weer. Zelfs een blinde ziet dat de betogingen rond het toelatingsbeleid niet bepaald aanslaan bij de studentenmassa. De studentenbeweging moet hierbij niet te beroerd zijn om de hand in eigen boezem te steken en zich afvragen waarom zij er niet in slaagt haar nachts belangrijke boodschap over te brengen. In sommige hoeken wordt dan ook de konklusie getrokken dat goed voorbereide maar kleinschalige verrassingsakties een groter effect zouden kunnen hebben. Of hoe de studenten een veldslag verloren, maar de oorlog weigeren om te geven.

Bart Eckhout

rechtelijke fouillering waarbij je kan gevraagd worden je kleren uit te trekken. Dit laatste mag wel alleen uitgevoerd worden door iemand van hetzelfde geslacht en enkel als men op zoek is naar bewijsmateriaal. Na zes of zeven uur moet er al een gegronde reden zijn om je nog op het politieburo te houden. Na het verloop van een halve dag is het geen bestuurlijke aanhouding meer, maar gaat het om een gerechtelijke aanhouding, waarvan je dan ook in kennis moet gesteld worden. De onderzoeksrechter wordt vanaf dan op de hoogte gebracht, wat een indicatie geeft van de ernst van de zaak. Als deze beslist dat hij je zelf wil zien, schrijft hij een 'bevel tot medebrenging' vóór de vierentwintig uur om zijn. Alleen in dat geval mag men je nog een beetje langer bijhouden, in totaal tot maximum zes-entwintig uur na de arrestatie. Je hebt in het Belgisch systeem pas recht op bijstand van een advocaat ná de eerste ondervraging door de onderzoeksrechter.

Het is evident dat de politie een verklaring afneemt bij een arrestatie. Maar ben je eigenlijk wel verplicht een verklaring af te leggen? Moens drukt erop dat je als beschuldigde altijd het recht hebt om niets te zeggen. Vermits de politie de vervelende gewoonte heeft om wat je zegt te 'vertalen' in haar standaarduitdrukkingen en dit op papier sterk verdraaide zinnen kan opleveren, is het best om vlak na je aktie te zeggen dat je niets wenst te verklaren. Je bent ook nooit verplicht een verklaring te ondertekenen. Als je toch een verklaring aflegt, bijvoorbeeld als je later opgeroepen wordt naar het politiekantoor, heb je het recht te eisen dat de opgetekende verklaring tot op de komma de jouwe is. Spreek steeds voor en over jezelf, zonder er nodeloos andere mensen bij te betrekken of teveel details te vermelden. Je bent in ons rechtssysteem ook niet verplicht jezelf te beschuldigen. Als je een verklaring ondertekent, doe je dat uit voorzorg best schuin tegen de onderste zin aan, zodat er achteraf niets meer aan kan worden toegevoegd. Tipeverklaringen die je onder de neus worden geschoven, zijn onwettig. Weiger ze altijd en protesteer.

Prokureur

Moens vermeldt ook dat er een bezoekersregister is dat je zal moeten ondertekenen wanneer je het politieburo binnenkomt en buitengaat. Dit is om het uur van de arrestatie en de vrijlating te kunnen nagaan.

Als de onderzoeksrechter — bij ernstige feiten — beslist tot aanhouding wordt je vastgehouden voor een minimum van vijf dagen. Vervolgens verschijnt je voor de Raadkamer die beslist of je zal worden vrijgelaten of een bijkomende maand moet blijven. Hier wordt je vertegenwoordigd door je (zelf gekozen of toegewezen) advocaat. Tegen de beslissing van de Raadkamer kan je een beroep instellen, maar ook de Prokureur kan dat.

Strikt gezien is men niet verplicht je op bepaalde uren van voedsel te voorzien, maar je moet toch iets te eten krijgen, ook al moet je het bij sommige politiediensten zelf betalen (dus: altijd geld bijhebben!). Moens wijst er bovendien ook op dat je altijd achteraf klacht kan neerleggen bij een andere politiedienst, als je niet eerlijk werd behandeld (verwondingen door de politie, verkeerde verklaringen,...). Bij ernstige feiten kan je ook overwegen zelf een klacht met burgerlijke partijstelling te doen bij een onderzoeksrechter.

Ook bij prive-bewakingsdiensten moet je op je hoede zijn, waarschuwt Moens. Zij zijn maar gewone burgers. Ze mogen je identiteitskaart niet vragen, noch je fouilleren, en kunnen je dan ook alleen maar vasthouden tot de politie arriveert. Zij moeten die ook onmiddellijk verwittigen, dus niet na je eerst drie dagen in hun kelder te stoppen. De achtervolging inzetten mogen ze al evenmin, tenzij ze iemand op heterdaad betrappen. Kijk ook bij huiszoekingen uit je doppen, in de eerste plaats naar een huiszoekingsbevel, dat duidelijk omschrijft waar men naar op zoek is.

Geld

Tot slot nog enkele raadgevingen die die avond werden opgevangen: bij een aktie schrijf je best altijd op wanneer de politie arriveert, het uur van oppakken, eventuele brutaliteiten door wie en mogelijke getuizen hiervan. Wat je zeker niet bij moet hebben op een betoging zijn agenda's, adresboekjes of andere dingen die een ongezonde interesse van de politie kunnen opwekken. Wat je zeker wel bij je moet hebben zijn je identiteitskaart, geld, telefoonkaart, en pen en papier. Een gewaarschuwd mens is er twee waard... en dat komt goed uit bij een betoging.

Ingrid Vandendorpe

Hechtenis: de voorlopige

Iaar aanleiding van de Nieuwe Wet op de Voorlopige Hechtenis van 20 juli 1990 brachten de profen Declercq en Verstraeten een boek uit onder de niet mis te verstane titel 'Voorlopige hechtenis'. Hierin zijn de bijdragen te vinden van deelnemers aan een studiedag, gewijd aan die nieuwe wet.

Bij de arrestatie, of de gerechtelijke aanhouding speelt de Prokureur des Konings een centrale rol. Alleen hij kan beslissen tot een gerechtelijke aanhouding. Enkel in het geval van een betrapting op heterdaad kan de politie tot een gerechtelijke aanhouding overgaan. Belangrijk om te weten is ook dat men maar gerechtelijk kan worden aangehouden wanneer men een misdraad of wanbedrijf in strikt juridische zin heeft gepleegd en niet bij een overtreding. Je kan dus aangehouden worden als je de E40 afzet, maar niet als het licht van je fiets niet brandt.

Zelfs bij betrapting op heterdaad kan enkel de politiefunktionaris die 'Officier van Gerechtelijke Politie' is, tot een gerechtelijke aanhouding overgaan. Hij moet dat ook onmiddellijk meedelen aan de Prokureur des Konings, die de verdere beslissingen moet nemen. Ook een gewone burger kan bij een ontdekking op heterdaad de dader vasthouden.

Wanneer men gerechtelijk is aangehouden kan de vrijheidsberoving nooit langer dan vierentwintig uur duren (lees ook het hoofdstuk hierover op deze pa-

gina). Bij de betrapting op heterdaad begint die termijn te lopen vanaf het moment dat je "niet meer over de vrijheid van komen en gaan beschikt door het optreden van een agent van de openbare macht", in andere gevallen vanaf de kennisgeving van de beslissing tot aanhouding. Indien je dus vrijwillig meegaat met de politie beschik je nog over de vrijheid van komen en gaan en begint de termijn nog niet te lopen.

Het bevel tot medebrenging is een bevel van de onderzoeksrechter om de betrokkene voor hem te brengen. Het moet dan gaan om iemand die nog niet ter beschikking van de onderzoeksrechter werd gesteld en waartegen ernstige schandaanwijzingen van een misdraad of wanbedrijf bestaan. De nieuwe wet verplicht de onderzoeksrechter ook elk bevel te motiveren.

Wanneer de verdachte door de onderzoeksrechter is ondervraagd kan die een bevel tot aanhouding verlenen. Dat moet ook weer gemotiveerd zijn en is slechts mogelijk bij een aantal misdrijven. Zolang het bevel tot aanhouding niet is opgeheven en het gerechtelijk onderzoek nog niet is afgerond, moet de Raadkamer regelmatig oordelen over de handhaving van de vrijheidsberoving, die vanaf dan de 'voorlopige hechtenis' wordt genoemd. Eerst doet ze dat vijf dagen nadat het bevel tot aanhouding is verleend, daarna in principe om de maand.

(iv)

Je gaat er naar toe en je bent er geweest

Bel godverdomme op een andere keer terug

(foto Tom Michiels)

Wie zich aan de vooravond van de 21ste eeuw nog een absolute leek voelt op het gebied van de nieuwe en minder nieuwe telekommunikatie, heeft nog tot zaterdag 3 december de kans om in de Predikherkerk de tentoonstelling 'Telekommunikatie in opmars: van tamtam naar virtuele realiteit' te gaan bezoeken. Hier wordt op interactieve en didactische wijze een overzicht geschetst van bijna twee eeuwen laag- en hoogtechnologische communicatievernuft, aangevuld met het multimediale speelgoed waarop we ons in de komende decennia mogen verlekken.

Het geeft ontgensprekelijk aanleiding tot enige wrevol wanneer een tentoonstelling met als onderliggend thema 'vooruitgang' - in dit geval op technologisch vlak - wordt georganiseerd in het huis van een instituut dat zo stilaan uitblinkt door haar conservatieve ingesteldheid. Het voordeel van deze wat ongelukkig gekozen lokatie is dat wanneer men uitgekeken is op de eksploten van de telekommunikatie in haar opmars, nog rustig kan genieten van een stukje vroeg-gotisch kultuurpatrimonium. Een ander voordeel is dat het geheel soms aanleiding geeft tot op de lachspieren werken de anachronismen: een middeleeuwse biechtstoel die voor de gelegenheid werd omgebouwd tot een telefoonsel met een toestel van rond de eeuwwisseling en het koor dat als de ideale stek werd aanzien om er een heuse televisiestudio uit 1956 te reconstrueren. De prekestool heelt men om één of andere duistere reden ongemoeid gelaten - suggestie van onzentwege: een zendmast?

Atrium

Eens de tentoonstelling tot het einde doorlopen, blijkt dat men de subtiliteit van de tentoonstelling vrij letterlijk mag nemen: het eerste object dat men tegenkomt is een uitgeholde en bewerkte boomstam die in 1920 nog door de Lobala-stam in Afrika gebruikt werd als auditief seinmiddel, de laatste sensatie is een - nog vrij embryonale - versie van een virtueel reële ruimte. Leuk om weten is wel dat men hier een architectonische blik kan werpen in het nog volop in aanbouw zijnde en overigens indrukwekkende centrale 'atrium' van het

nieuwe Groep T-gebouw in de Vesaliusstraat. Het moge duidelijk zijn dat de tentoonstelling dus wel degelijk chronologisch is opgebouwd, hetgeen zich ook weerspiegelt in de drie delen ervan: verleden, heden en toekomst.

Voor de illustratie van dat verleden, dit wil zeggen de ontwikkeling van de telekommunikatie sinds de jaren 1830-1840, lijkt het erop dat de organisatoren, gezien de herkomst van de meeste toestellen, zo wat het hele PTT-museum in Den Haag hebben geplunderd. De bezoeker vindt hier een overvloed aan telegrafen en telefoons, die vooral uitblinken door hun fenomenale omvang. Opvallend is hier de enige nog bewaarde optische telegraaf (1810) en de op een orgel lijkende sifjfer- en lettertelegraaf van Hughes. In 1876 wordt met de eerste telefoon de stap van geschreven naar gesproken woord een feit.

In het volgende gedeelte van de eksposi-

sitie rond draadloze communicatie (via golven dus) wordt de ontwikkeling van de massamedia radio en televisie zeer uitgebreid geschetst aan de hand van een overvloed aan toestellen. Wanneer de bezoeker het tweede deel van de tentoonstelling binnentapt, wordt hij plots gekonfronteerd met het nu, het 'digitale tijdperk', zoals men het stelt. Op eerder summier wijze wordt het belang van de nullen en enen benadrukt, waarbij toepassingen ervan verwoord worden in termen van interactiviteit, compatibiliteit en snelheid.

Voor het derde deel, 'de grote opties voor morgen' genoemd, hebben de organisatoren in de gewijde ruimte een verduisterde loods laten inplanten, als was het om de kontradiktie met de omkaderende ruimte toch enigzins te temperen. De echte reden is vermoedelijk dat het binnenvallende licht - een kerk heelt nu eenmaal geen gordijnen - de vele beeldschermen te sterk

zou doen verbleken.

Die waren er dan ook in overvloed: de TV van de toekomst, een scherm waarop in drie dimensies de spanning van een achtbaan weergegeven wordt, beeldbuisen waarop de geneugten van teleshopping en film-op-aanvraag in geuren en kleuren worden aangepaard, een hele reeks computers die afgestemd stonden op Internet en waarop naar hartelust gesurfd kon worden. Het was echter vooral de proefopstelling van een videofoon (waar je de ander niet alleen hoort, maar ook ziet) die voor de aanwezige leerlingen het toppunt van de schoolreis scheen te uit te maken.

Will Tura

Als grote verdienste van deze tentoonstelling mag wel de intussen tot modebegrip verworden 'interactiviteit' genoemd worden. Zowat elke opstelling vormt hiervan een toepassing. Zo onder meer de sublieme konstruktie die het eenvoudige mozaïek-principe van een beeldbuis aantoonde: bij plaatsing van de hand tussen een lichtbron en een raster van fotosellen tekent het silhouet van de hand zich af op een ontvankelijk scherm. Verder de mogelijkheid om zelf Morse te seinen, via spraakherkenning het laatste nummer van Will Tura op te vragen of een digitale opname te maken van je eigen stem of smool.

Een kritische noot bij deze zeer toegankelijke ekspositie zou kunnen zijn dat de maatschappelijke weerslag van de technologische revolutie die geschetst wordt, slechts zeer marginaal aan bod komt, hoezeer de begeleidende brochure ook het tegendeel beweert. Voor het eerste deel, het verleden, had men bijvoorbeeld gebruik kunnen maken van fotomateriaal, voor de toekomstige ontwikkelingen (deel III) eventueel van een informatieve filmvoorstelling op het einde.

Wat deze tentoonstelling zeker ten overvloede illustreert, is dat de mens steeds een spelend wezen is geweest en dat waarschijnlijk wel zal blijven: met steeds grotere ijver lijkt hij zich te storten op de verfijning van zijn spel onder het motto 'hoe gesofistikeerder het speelgoed, hoe groter het spelgenot'. Het leidt geen twijfel dat dus ook de koning op deze tentoonstelling zijn hartje zal kunnen ophalen.

Tom Michiels

De tentoonstelling, in een organisatie van de KU Leuven, de Stad Leuven en het Davidsfonds, loopt nog tot zaterdag 3 december in de Predikherkerk in de O.L.-Vrouwestraat en kost een student de luttel som van 150 frank. Wie vandaag, maandag, nog gaat, heeft bovendien kans om in interactie te treden met onze koning, aldaar aanwezig.

berichten

Germania's Literaire Wedstrijd 1996

Voor de twintigste keer organiseert Germania dit academiëjaar haar 'Literaire Wedstrijd', een zoektocht naar jong literair talent. De inzendingen zullen beoordeeld worden door een jury bestaande uit twee professoren (reeds bekend: prof. H. Ghesquiere), twee studenten Germaanse Talen en twee auteurs of journalisten. Er zijn vier categorieën voorzien: poëzie (20.000 fr., 10.000 fr., 5000 fr.), proza (idem), drama (1 prijs van 10.000 fr.) en de Acco-prijs voor Kritiek & Essay (20.000 fr.).

Op de avond van de uitreiking (13 maart 1996) zal, om deze leesteditie wat op te luisteren, aan jonge kunstenaars de kans geboden worden om schetsen, schilderijen of beeldhouwwerken ten toon te stellen. Gegadigden mogen zich altijd met foto van hun werk aanmelden bij de permanentie van Germania of bij Katrien Wayenberg, Parkstraat 8, 3000 Leuven.

Kunstkollektief Groezel

Op 5 december heropent kunstkollektief Groezel haar poort voor alle emotionelen,

volksvertellers, jongleurs, ongetroffen pennezielen, penseelkwasten, troebadoers, illustratoren en andere ivoren ideeën ter hemel, ter aarde. Het samenzijn wordt beoord met een Groezelgastmenu uit het oord van Vegetar ter bekoring van de lege maag.

De warmte straalt meestal in haar aanwezigheid: voorzie je huid van het vel van een ander om je te kachelen, eksklusief bont. Neertsen toegelaten indien zelf gevoerd. Het Openbaar Zalon is ter jullie beschikking vanaf 19 u. Attributen welkom, geen lidgeld. Een kado'tje voor Sint is totaal onnodig, toch zeer welkom! Het OZ is gezeteld in het pittoreske schuurtje van het nummer vier in Verkortingstraat (laatste zijstraat links van de Naamsestraat richting Naamsevest) in Leuven.

Jobinformatiedag

Op woensdag 29 november 1995 van 10 tot 13 u. en van 14 tot 17 u. wordt door de KU Leuven aan de laatstejaars en werkzoekende alumni de mogelijkheid geboden kennis te maken met de personeelsverantwoordelijken van allerlei instanties aan een vijftiendertigtal stands.

Bovendien worden er opnieuw 'ronde-

talgesprekken' georganiseerd waarbij afstuderenden hun persoonlijke ervaringen toelichten bij hun studiekeuze, sollicitatieproces of carrièreplanning. Algestudeerden zullen ook de kans krijgen om hun sollicitatiebrief en cv naar vorm en inhoud te laten evalueren door 'belezers' personeelchefs.

Deze jobinformatiedag heeft plaats hebben in de Universiteitshal, Naamsestraat 22.

Informaliesnelweg

Wie iets te zeggen heeft aan de weledgeboren studentenbewegings doet dat bij voorkeur nog altijd op kafee na een pint of zeven, maar met enige trots meldt Loko u dat het sinds enige tijd ook internetwise bereikbaar is. Leer alvast de volgende e-mailaccounts uit het hoofd. Kringraad bereik je op het aders kringraad@hagar.arts.kuleuven.ac.be. of nog: kringraad@kring.kuleuven.ac.be. Sociale Raad kunt u van uw bestaan op de hoogte brengen via sora@hagar.arts.kuleuven.ac.be. Ook het prachtblad Veto kunt u via e-mail lof toezwaaien: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be. Langs deze weg kunt u ook 'zoekertjes' lezersbrieven of vrije tribunes binnenbrengen. Wij beloven alvast ditmaal niet ons paswoord te vergeten, zodat dat materiaal in de mate van het mogelijke ook werkelijk in het blad komt. Binnenkort zal Veto zelf ook weer wekelijks de internetwages rulen. Voor al wie Veto 26 - de laatste die tot op heden op het net verscheen - al van buiten kent: uw geduld wordt beloofd.

"Hadden wij het sovjetmodel klakkeloos overgenomen, dan stonden de Amerikanen al lang weer op Cuba"

Che Guevara, de legendarische revolutionair, bekend van poster en *Rage against the Machine*, is weer onder ons. De onlangs verschenen Nederlandse vertaling van *Het economisch denken van Che Guevara* (uitgeverij Epo) brengt het ideeëngoed van Che weer onder de aandacht. Auteur Carlos Tablada, zelf gerespecteerd Cubaans ekonomist en getrouw aanhanger van de marxistische ideologie, is in ons land voor enkele lezingen over zijn levenswerk.

"Niet het marxisme is in crisis, maar de interpretaties van het marxisme", zo stelde Fidel Castro en dat is ook de overtuiging van Tablada. In een uitvoerige inleiding op zijn boek tracht de auteur het verschil duidelijk te maken tussen de Leninistische interpretatie van Marx, die eigenlijk al in 1920 drastisch van koers veranderde met de instelling van het Nieuw Economisch Plan (NEP), en het 'humanistisch marxisme' van Che, dat veel dichter bij de bron bleef en aldus nog altijd toekomst zou hebben.

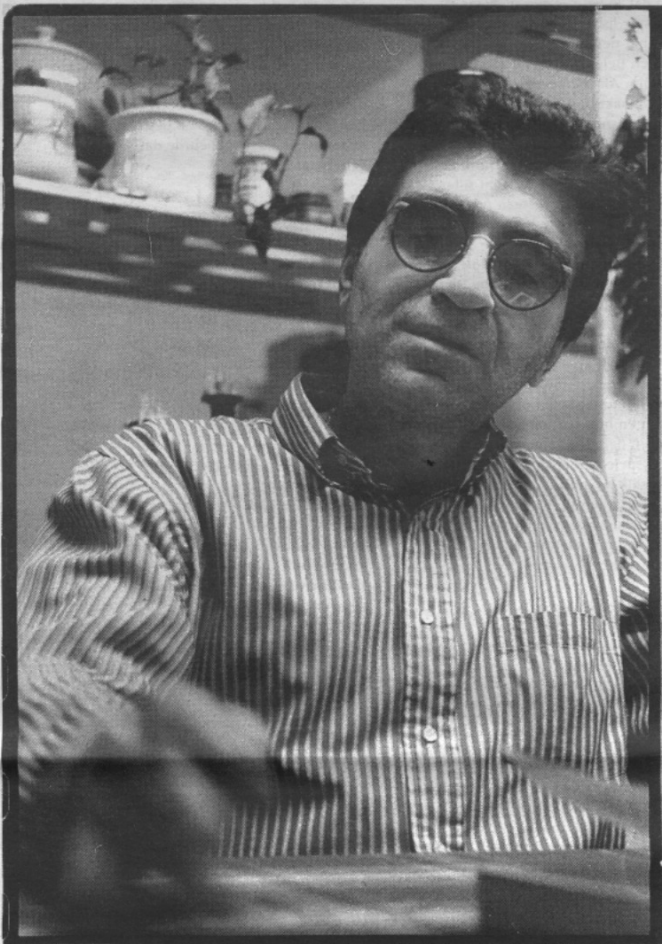
Carlos Tablada: «Het is een misverstand om te spreken over één concept 'marxisme'. Het marxisme heeft eigen karakteristieken ontwikkeld naargelang het land waarin het zich heeft gevestigd. Lenin heeft op het eind van zijn leven ook de beperkingen ingezien van zijn interpretatie. In de jaren vijftig, dus voor de Cubaanse revolutie, bestond in Latijns-Amerika ten onrechte de overtuiging dat het sovjetmodel de enige optie was binnen het marxisme. De grootste verdienste van Fidel en Che is de toevoeging van subjectieve elementen aan de revolutie, zoals bewustzijn, of etiek. Net dat heeft de Cubaanse revolutie van de ondergang gered. Hadden wij het sovjetmodel klakkeloos overgenomen, dan stonden de Amerikanen al lang weer op Cuba.»

Veto: *Toch is men in de jaren zeventig ook op Cuba van die oorspronkelijke visie afgeweken en heeft men besloten om de lijn van de Sovjetunie te volgen.*

Tablada: «Het is niet Fidel geweest die het initiatief genomen heeft om in de jaren zeventig van koers te veranderen. Op Cuba was er in die tijd een kollektieve leiding en een meerderheid vond dat men moest kiezen voor het sovjetmodel. Dat is jammer want zo heeft men nooit kunnen achterhalen of de ideeën van Che realiseerbaar waren.»

«Mocht Che vandaag nog leven, dan zou hij, mijns inziens, toch met veel zaken akkoord gaan zoals ze nu in Cuba worden toegepast. Vandaag de dag bekleedt Cuba nog altijd een revolutionaire houding op wereldvlak. Het is nog altijd een onafhankelijk en soeverein land, dat internationaal zijn eigen weg gaat. Daarmee zou Che akkoord gaan. Met vele andere dingen ongetwijfeld niet. Fidel weet dat zelf ook, hij heeft het toegegeven in zijn toespraak naar aanleiding van de twintigste verjaardag van de dood van Che Guevara in 1987. In die toespraak maakt hij de rekening van vijftien jaar politiek volgens het sovjetmodel. Gegeven de fouten die we in het verleden hebben gemaakt en waarop we nu niet meer kunnen terugkomen, zou Che zich in het huidige beleid wel kunnen vinden.»

Veto: *Is het marxisme van Che Guevara dan alleen in Cuba toepasbaar?*
Tablada: «Che Guevara is Che Guevara omdat hij deel uitmaakt van de Cubaanse revolutie. Cuba was voor hem de eerste kennismaking met de revolutie. Maar het land zelf kende dan al een revolutionaire traditie van honderd jaar. Che heeft de revolutionaire cultuur verder doorgedacht

"De vraag is of we godverdomme tegen de druk bestand zullen zijn." (foto Kristof Braekeleire)

en hij heeft een tipisch Cubaanse interpretatie aan het marxisme gegeven. Hij heeft er een kritiek op ontwikkeld vanuit het perspectief van een derde wereldland. Hij wijst erop dat het marxisme op dat moment het aspect van de zelfkritiek uit het oog verloren heeft. Che wilde verhinderen dat de marxistische ideologie verwordt tot een dogmatische religie.»

Moraal

«De kontekst waaruit Karl Marx voortkwam was er één van geïndustrialiseerde, ontwikkelde grootsteden, zoals Parijs, Londen of Brussel. Het feit dat het marxisme op Cuba van toepassing was, is een bewijs te meer voor de universaliteit van de ideologie. Anderzijds heeft de Cubaanse revolutie ook elementen toegevoegd aan die ideologie. Vanuit dat oogpunt is de revolutie eveneens van nut geweest voor andere volkeren.»

Veto: *De onmiddellijke toekomst van Cuba ziet er niet rooskleurig uit: de buitenlandse druk groeit en Fidel Castro, die het land bijeen houdt, wordt een daagje ouder.*

Tablada: «Het gevaar zit niet in de buitenlandse druk. Fidel is de uitdrukking van een vorm van zijn van het volk. Ik bedoel hiermee dat Cubanen er niet van houden om van buitenaf gekommandeerd te worden. De buitenlandse druk is dus eigenlijk de grootste aanmoediging voor onze standvastige houding.»

«Het gevaar komt van binnenin. Het

zit in de kapitalistische relaties die men nu aan het opbouwen is. Op zijn kousenvoeten sluip het kapitalisme binnen in de Cubaanse samenleving. Om te overleven zijn we genoodzaakt relaties aan te gaan en handel te drijven met de kapitalistische buitenwereld. We trachten de uitbouw van het kapitalisme in Cuba zoveel mogelijk af te remmen. Maar dat er zich een materialistische moraal begint te ontwikkelen is onvermijdelijk. Mensen krijgen bepaalde politieke, materiële en ideologische belangen die tegengesteld zijn aan de belangen van het volk. De vraag is of we tegen die druk zullen bestand zijn. Dat is de uitdaging voor de nieuwe generatie.»

Veto: *Wie het grote emigratieprobleem van Cuba overschouwt, is geneigd te geloven dat die nieuwe generatie niet hoog oploopt met het socialisme.*

Tablada: «Vele Europese landen hebben hetzelfde probleem. Kijk maar naar de situatie in Italië, Griekenland, Portugal en Ierland. In Zuid-Amerika heeft zelfs Mexico, toch een democratisch land volgens de Europese Unie, meer uitwijkingen dan wij. In Cuba gaat het trouwens om een economisch probleem, de reden voor emigratie ligt dus niet op politieke vlak. Tot voor kort kregen Cubanen die naar de Verenigde Staten uitwaken, onmiddellijk het Amerikaanse staatsburgerschap, wat voor iemand van een andere nationaliteit uitgesloten is.»

Veto: *De botsing tussen de kollektieve belangen en de wil van het individu blijft toch ook in uw 'humanistischere' vorm van socialisme een*

onoverbrugbare kloof.

Tablada: «Zowel in de bolsjevistische als in de Cubaanse revolutie was een meerderheid van het volk bereid het kollektief te laten primeren op de individuele belangen. Ook vandaag de dag nog beseffen de Cubanen dat ze beter één blok kunnen vormen in plaats van hun individuele projecten te laten primeren. Wanneer zij die eenheid niet handhaven, dan nemen de Verenigde Staten onmiddellijk de touwtjes in handen op Cuba en dan zou alles verloren zijn.»

In enkele woorden uitleggen hoe het economisch denken van Che Guevara dan wel in elkaar zit, is niet simpel. Che wou een nieuw sociaal bewustzijn creëren door af te stappen van begrippen als winstbejag en concurrentiekracht, essentieel in het kapitalistische systeem, en zo de faktor materieel eigenbelang uit te schakelen. De meest doorgedreven vorm van zijn model is het 'kommunisme' in strikte zin. Daarbij wordt gewerkt volgens een planeconomie. Centraal staat de gedachte om alle bedrijven van de natie in één overkoepelende organisatie onder te brengen, waarbij de kostprijs van het produkt wordt losgekoppeld van de waarde ervan en niet afhankelijk is van het spel van vraag en aanbod. Daardoor zou de onderlinge concurrentie uitgesloten worden en de kollektieve welvaart van het volk gaan primeren op het individuele winstbejag.

Dinamiek

Economie is echter geen zaak van één land alleen. Een dergelijke drastische hervorming van de economie heeft alleen zin indien zij kan worden doorgevoerd op wereldvlak en daar is men nog niet echt aan toe. Dat besefte Tablada ook zelf:

Tablada: «Kommunisme kan nooit bestaan in één enkel land, maar alleen op wereldvlak. Het wordt tegelijk elke dag duidelijker dat het kapitalisme er niet in slaagt om economie en etiek te combineren, om een menselijk systeem te laten voortbestaan. Het Westen lijdt geen gebrek aan voedsel, kleding en gezondheidsvoorzieningen, maar in het Zuiden zijn er drie miljard mensen die lijden onder het westers comfort. Het kapitalisme slaagt er niet in om de mensheid en zelfs de planeet te laten overleven.»

Veto: *Men zou ook kunnen zeggen dat het socialisme geen rekening houdt met de faktor 'mens' omdat het de individuele menselijke verlangens uitvlakt.*

Tablada: «Eén van de hooldoorzaken van de ondergang van het kommunisme in de twintigste eeuw is juist het feit dat ze te weinig rekening gehouden hebben met het element 'mens'. Het kommunisme is vervallen in dezelfde dynamiek als het kapitalisme. Ik ben ervan overtuigd dat indien men de mensheid wil redden van de ondergang, het kapitalisme vervangen zal moeten worden door een ander sociaal systeem, dat natuurlijk niet mag hervallen in de louten van het kapitalisme en het socialisme. De ervaringen van de twintigste eeuw hebben echter bewezen dat het socialisme als systeem wel realiseerbaar is. Wat het volk in de Sovjetunie heeft bereikt onder het kommunisme is, daar is geen enkel ander derde wereldland in geslaagd. Het kommunisme met al zijn fouten heeft in de voormalige Sovjetunie toch meer goed dan kwaad gedaan.»

«Het afbouwen van de welvaartstaat in Europa op dit moment, de buitensporige werkloosheid hier en de niet afnemende uitbouw van de Derde Wereld is het beste bewijs van het failliet van het kapitalisme. Het is fout om het kapitalisme als enig zaligmakend economisch systeem te zien. Alleen beïnvloedt de massakommunikatie de beeldvorming van de publieke opinie te fel om dat in te zien. Het wordt tijd dat mensen weer voor zichzelf gaan nadenken over de toekomst.»

**Anouk Vanherf
Bart Eckhout**

'Het economisch denken van Che Guevara' van Carlos Tablada verscheen bij uitgeverij Epo en kost 795 frank. Tablada zelf komt naar Leuven om een lezing te geven over dit onderwerp op woensdag 6 december in het parochiecentrum van de Universitaire Parochie, Jan Straat 2, om 20 u. U mag gratis binnen.

Studenten vrijen niet altijd veilig

U olgende donderdag gaat de aidsweek van Medica van start en op 1 december is het wereld-aidsdag. De World Health Organization (WHO) schat het aantal seropositieven over de gehele wereld op ongeveer dertien miljoen. Toch blijft aids een ziekte in de taboefeer. Ook bij de Leuvense studenten wordt er niet altijd veilig gevrijd. Rektor Oosterlinck wil alvast overwegen of condoomautomaten aan de universiteit opportuun zijn.

Op 30 juni 1995 waren er in België 1931 mensen met aids aangegeven. Men neemt aan dat er per aidspatiënt enige tientallen mensen geïnfecteerd zijn met het virus, en dus seropositief zijn. Deze mensen zijn (nog) niet ziek en kunnen dus moeilijk merken dat ze besmet zijn. Volgens dit zogenaamde ijsbergmodel komt men zo op ruw geschat tienduizend seropositieven in België. Eén Belg op duizend zou dus seropositief zijn. Als men even een kleine berekening maakt op basis van het aantal inwoners en studenten in Leuven, dan zouden er in deze stad tijdens de week een vijftigtal seropositieven moeten rondlopen.

Het spreekt voor zich dat dit cijfer louter theoretisch is. Er bestaan nog geen statistische gegevens die het mogelijk maken om te kijken in hoeverre aids onder de studentenbevolking verspreid is. Volgens dokter Degroote van de Medische Dienst van de KU Leuven, was vorig jaar geen enkele van de afgenomen HIV-testen positief. De jaren ervoor waren er wel studenten die te horen kregen dat ze seropositief waren. Het bleek in die gevallen altijd te gaan om homoseksuelen of buitenlandse studenten en hun partners. "Dit wil zeker niet zeggen dat er geen gevaar bestaat voor heteroseksuele binnenlandse studenten. Ik heb namelijk de indruk dat er niet veilig genoeg gevrijd wordt. Van zodra het eerste geval mij bekend gemaakt wordt, ga ik in elk geval van mij laten horen en aan de alarmbel trekken."

Positief

Over het algemeen wordt aangenomen dat de studenten voldoende geïnformeerd zijn over aids, maar dat er vooral iets misloopt als de daad bij het woord moet

komen. Uit een reeks straatinterviews die vorige week door radio Scorpio afgenomen werden, bleek alvast dat menige student in Leuven het niet zo nauw neemt als het op condoomgebruik aankomt. "Op het moment zelf, dan denk je daar gewoon niet aan. Dan ben je met andere dingen bezig," was één van de reacties. Uit een enquête die de Medische Dienst vorig jaar opstelde, bleek dat één derde van de 188 ondervraagden positief antwoordde op de vraag of ze al eens zonder condoom gevrijd hadden terwijl ze risico op besmetting liepen. Gemiddeld gebeurde dat zelfs niet één, maar 2,78 keer.

Bed

Uit dezelfde enquête bleek ook dat de kennis van de studenten over aids soms nogal te wensen overlaat. Zo weet een aantal onder hen niet dat het aidsvirus ook kan overgebracht worden als bij het afzuigen zaad in de mond komt. Ook de kennis over condooms staat soms op een laag pitje. Sommige studenten weten niet dat het nodig is om de vervaldatum van een condoom te controleren. Dit is zeker noodzakelijk wanneer condooms bewaard worden in een portefeuille of in het handschoenkastje van een auto. En dat vaseline, plantaardige olieën en vetten een condoom aantasten, is ook slechts bekend bij een kleine minderheid. Aan de andere kant zijn er ook studenten die voor het gebruik het condoom controleren op foutjes of scheurtjes, terwijl dat echt niet hoeft. Het meest markante resultaat van de rondvraag is wel

het volgende: twaalf procent van de ondervraagden beweren dat ze het condoom aankrijgen vóór ze een erectie krijgen...

De aidsweek die Medica organiseert kan dus zeker zijn nut hebben. Men kan zich wel de vraag stellen of een dergelijke actie nog veel invloed zal hebben, als men het aantal aidskampagnes bekijkt dat de laatste jaren al gevoerd is. De meeste studenten die onveilig vrijen, weten wel dat ze een risico lopen, maar trekken er niet de nodige conclusies uit, wellicht omdat ze het reële gevaar onderschatten. Met haar aidsweek wil Medica een poging ondernemen om aan te tonen dat aids heus niet zo ver van het bed van de student verwijderd is.

Boot

Condoomautomaten op de kampus zouden in elk geval ook een stap in de goede richting zijn. Dokter Degroote staat niet afwijzend tegen dat idee. "maar ik ben niet de persoon die dat kan invoeren." Voorzitter van Studentenaangelegenheden Van Gerven hield zich in een telefonische reactie tegenover Veto op de vlakte. "Er is nog nooit een voorstel in die richting gekomen. Maar alles is natuurlijk bespreekbaar."

Ook rektor Oosterlinck wou zich nog niet uitspreken over de zaak. Hij kon wel vertellen dat hij het probleem zal aankaarten op het volgende Gemeenschappelijk Buro (Gebu), het hoogste beleidsorgaan van de universiteit. Voor het eerst lijken condoomautomaten aan de universiteit bespreekbaar. Ervoor was de boot altijd afgehouden met het argument dat er genoeg apothekers in Leuven waren. Maar er zijn 's nachts nog altijd meer lakkers open dan er apothekers van wacht zijn."

Henk Dheedene

Aids. Het duikt overal op in de media en toch staat het ver van je bed. Voor de meeste mensen is aids nog steeds een ziekte die enkel een marginale kant van de samenleving treft. Vanzelfsprekend rekenen zij zichzelf dan tot de andere, de 'normale' kant. Maar de cijfers liegen er niet om. De ziekte is meer nabij dan de meeste mensen durven denken.

MAAR IK WEET AL ALLES!

Aidsweek concreet

Het aangename aan het veilige paren

U e aidsweek van Medica is op twee grote pijlers gebouwd: een folkfestival om het grote publiek warm te maken en een debat om de problematiek dieper uit te spitten. Daarnaast wordt de hele week door aan sensibilisering gewerkt door middel van infostandjes, de vertoning van 'Les nuits fauves' en een workshop alias praatkafé. Met het debat wil Medica de aidsproblematiek vanuit verschillende hoeken benaderen. Erik De Clercq en Jan Desmyter, twee professoren van het Rega-instituut, een onderzoeksinstituut van de KU Leuven die zich heel intensief met aidsresearch bezighoudt, zullen het hebben over de wetenschappelijke achtergrond. De menselijke kant van de zaak wordt belicht door de getuigenis van een seropositieve en door Yon Fleerackers, clinicus van het Instituut voor Tropische Geneeskunde die in avantpremière de resultaten komt voorstellen van een onderzoek naar de dagelijkse noden van de seropositieve. Daarbij aansluitend komt een juriste de wetgeving in verband met de aidsproblematiek toelichten.

Grootste naam op het debat is die van Vlaams minister van Gezondheids- en Preventiebeleid Wivina Demeester. Moderator Lieven Vandenhouthe zal haar aan de tand voelen over de verdeling van de onderzoeksubsidies in Vlaanderen. Iemand van het Ipac (het Vlaams aidscoördinaat) zal de minister vragen wat de toekomstperspektieven zijn voor aidsorganisaties. Ten slotte worden de mediakampagnes rond aids belicht door Erik Van Hove, een socioloog van de UIA.

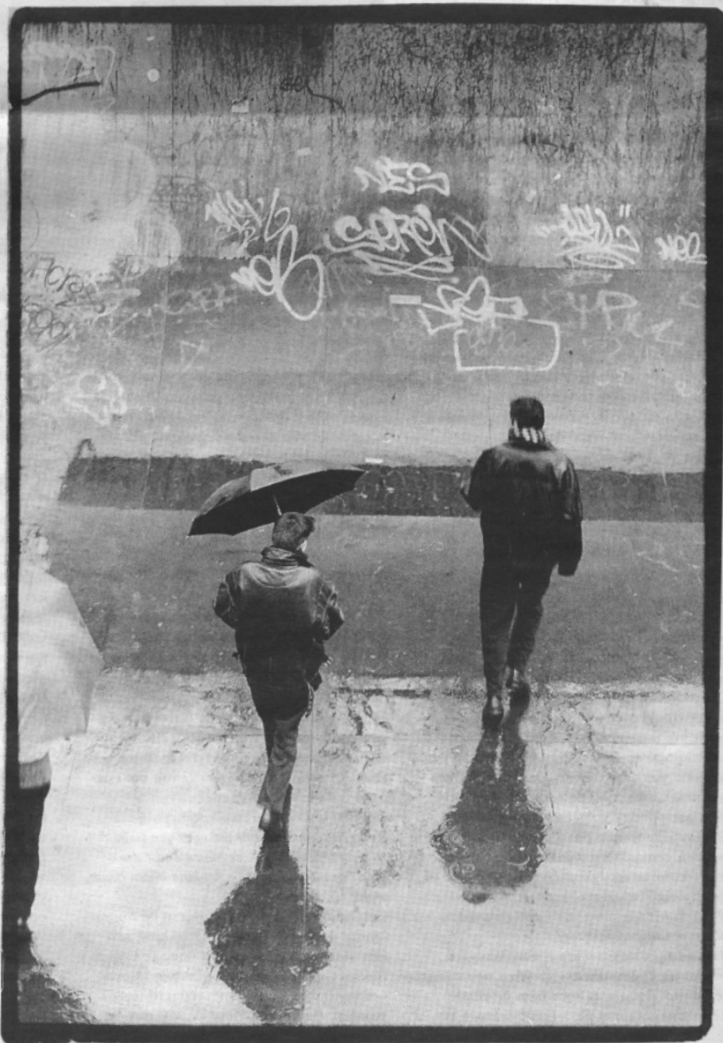
Met infostands in Alma 2 en 3, in verscheidene fakulteiten en in de grote tent op het Ladeuzeplein moeten de Leuvense studenten verder gesensibiliseerd worden. Daar worden folders uitgedeeld en kan alle informatie over aidsorganisaties verkregen worden. Je kan er ook terecht om verschillende soorten fun- en smaakcondooms uit te testen en eventueel ook te kopen. Er rijdt in het Leuvense ook een kondomobiel rond en op de Grote Markt staat een Condoon geparkeerd.

In Studio 1 wordt op zondagavond 'Les nuits fauves' van Cyril Collard gespeeld, een indringende film over de aidsproblematiek met een sterke autobiografische inslag. Op maandag 4 en dinsdag 5 december wordt de Medica-aidsweek afgesloten met een folkfestival. De tent op het Ladeuzeplein zal ondermeer verwarmd worden door Townes Van Zandt en Melanie. Maandagavond vindt er een wereldmuziekhappening plaats in Alma 2. Dinsdag is er in de tent een soort praatkafé om iedereen de kans te geven met vragen en kritieken naar buiten te komen en erover te discussiëren.

De hele tijd lang blijft de bibliotheek op het Ladeuzeplein op een Christo-achtige wijze ingepakt met de 'red ribbon'. Dat rode lint is het symbool dat de solidariteit met aidspatiënten uitdrukt. De organisatoren willen dat het ook op uw borst terecht komt. Speld hem op.

Henk Dheedene

Het aidsdebat heeft plaats op donderdag 30 november om 20.00 u. in aula PDS. 'Les nuits fauves' wordt vertoond in Studio 1 op zondag 3 december om 22.00 u. Je betaalt 150 frank. Voor het praatkafé kan je op dinsdag 5 december tussen 13.00 u en 15.00 u in de tent op het Ladeuzeplein. In de Veto van volgende week lees je alles over het folkfestival van 4 en 5 december.

Ze zeggen dat het virus godverdomme van de apen komt

(foto Peter Dhondt)

Subsidiëringssysteem loopt mank

Ind dit jaar loopt de subsidiëring van de aidsprojecten in Vlaanderen op zijn einde. Organisaties als de Witte Raven, The Foundation en de Aidslefoon weten nu nog niet of ze volgend jaar nog verder kunnen werken. Het subsidiëringssysteem van de Vlaamse regering werkt niet alleen demotiverend, het staat ook een projectwerking op langere termijn in de weg, volgens de betrokkenen. Vlaams minister van Gezondheids- en Preventiebeleid Wivina Demeester heeft beloofd dat de betoelaging begin volgende maand rond zal zijn. Maar daar blijft het voorlopig bij.

In Vlaanderen spannen verscheidene organisaties en honderden mensen zich in om de verspreiding van aids te voorkomen en om besmette en zieke mensen te begeleiden. Nu is het zo dat al deze organisa-

ties gesubsidieerd worden op basis van projectaanvragen. Als een organisatie betaalaagd wil worden, dan moet ze een project voorleggen aan het ministerie van Wivina Demeester, dat dan beslist of het project voor subsidiëring in aanmerking kan komen. Eén project kan maximum drie miljoen krijgen, zodat grotere organisaties meerdere projecten moeten indienen om hun werking te verzekeren.

De laatste betoelaging liep voor een periode van drie jaar. Eind dit jaar is deze periode afgelopen zodat geen enkele organisatie in principe nog zeker kan zijn van haar voortbestaan. De grotere organisaties zoals de Aidslefoon kunnen er tamelijk gerust in zijn, maar voor vele mensen in andere geledingen begint de tijd toch te dringen.

Tijdelijk

Eén van de organisaties die met het probleem verveeld zit, is de vzw Founda-

tion, die hulp verstrekt aan HIV-geïnfecteerden en mensen uit hun omgeving. Dat gebeurt via telefoon- en adviesgesprekken, algemene vorming en dienstverlening waarbij het zogenaamde buddiesysteem het meest in het oog springt. Bij Foundation werken vijf voltijdse krachten. Eén van hen is Robert Vercauteren. "Het is bijna december en we weten nog niet of we binnen een maand nog verder kunnen. Dat is uiteraard demotiverend. We doen ons werk zoals anders, maar er komt wel een extra druk bij."

Rob Van den Audenaerde is koördinator van het Ipac, het Vlaams overkoepelend orgaan dat het beleid adviseert in verband met de effectiviteit van de diverse aidsorganisaties, deze organisaties coördineert en hun informatie verspreidt. Hij vindt het huidige subsidiëringssysteem zeker niet het meest ideale. "Bij sommige organisaties moeten er nu al ontslagbrieven verstuurd worden. Vele werknemers zijn onzeker over het voortbestaan van hun job en een aantal onder hen gaat al op zoek naar ander werk."

De huidige regeling maakt het ook onmogelijk om continuïteit te brengen in de werking van de organisaties. "Dit is zeker het geval voor belangrijke organisaties als de Aidslefoon. Die hebben absoluut geen tijdelijk karakter, terwijl ze toch zo behandeld worden." Minister Demeester zou wel al belofes gemaakt hebben voor een aparte regeling voor die organisaties.

Ook op het gebied van het wetenschappelijk onderzoek zijn er problemen. Daar worden verscheidene projecten gesteund door het zogenaamde Impulsprogramma dat over een periode van vijf jaar vierhonderd miljoen verdeelde. Half december loopt het programma af zodat vele onderzoekers met een gelijkwaardig probleem te kampen hebben.

Ivoor

Bij het Ipac kaart men nog meer problemen in de sektor aan. Er blijkt te weinig wisselwerking te zijn tussen het wetenschappelijk onderzoek en de preventiewerking op het terrein. Vele begeleiders zouden willen weten of de methodes die ze

klas is hoedanook geen evidente omgeving om intieme vragen te stellen. Tom Dejager: "Het verschilt sterk van klas tot klas. Soms zijn er helemaal geen vragen, soms heel veel. Soms komen ze ook achteraf met hun probleem. De meeste leerlingen blijken vrij goed geïnformeerd te zijn, maar ook dat varieert. Tot onze eigen verbazing blijven er enkele hardnekkige misverstanden bestaan. Ze denken dat pilgebruik voldoende is om geen risico te lopen of dat een besmetting toch ergens in je lichaam te voelen is. Ook de verwarring tussen bloed krijgen en bloed geven is er nog steeds. Je kan nooit aids krijgen van bloed te geven." Rond aids bestaan natuurlijk ook een boel vragen die niks te maken hebben met onderzoeksgegevens en waarrond het Rega-instituut dan ook niks te vertellen heeft. Wat doen de lesgevers van Medica in zo'n geval? "We hebben intern duidelijk afgesproken dat we aan onze lessen geen etische boodschap gingen verbinden. We vertellen wel dat monogamie een middel kan zijn om risico's te vermijden als het zeer consequent wordt toegepast, maar we zeggen niet dat het het uitverkoren middel is. Er komen sowieso weinig morele vragen in de klas, maar als ze er zijn hebben we aan onze mensen gevraagd geen standpunt in te nemen of dan toch enkel in eigen naam. Liever nog hebben we dat de bal wordt teruggespeeld naar de groep, zodat ze er zelf over nadenken, zelf onderling de discussie aangaan. Maar het schijnt niet echt een groot probleem te vormen. In de evaluatie die we onlangs hadden, kwam naar voor dat de problemen eerder van praktische, didactische aard zijn."

Monogamie

Wat gebeurt er nu in de klas? Zoals gezegd wordt de informatie ingeleid door een lesgever aan de hand van een vijftigtal dia's uit een Canadees computerprogramma, aangepast aan de Belgische situatie. Of op die manier de interactieve dimensie van het programma bewaard blijft, lijkt een terechte vraag, maar het geheel oogt in elk geval professioneel en aantrekkelijk. De gegeven info is nuchter en bestaat uit meer dan alleen tips: je komt ook te weten welk soort virus er bij aids aan het werk is, hoeveel seropositieven België intussen telt en alles wat je nodig hebt om een breder beeld te krijgen op de problematiek. Het geheel werd op punt gesteld in samenwerking met het Rega-instituut en is dan ook volledig up-to-date.

Zoals was te verwachten, worden de lessen in kwestie meestal ingevoegd in vakken als biologie en, meer nog, catechese. Leraars gaan tijdens de vragenronde achteraf soms buiten en soms ook niet, maar een

(foto Peter Dhondt)

gebruiken om seropositieven en aidspatiënten te begeleiden in leite wel efficiënt en wetenschappelijk onderbouwd zijn. Omgekeerd is het ook zo dat nog te veel onderzoekers in een ivoren toren blijven leven en niet weten wat er op het terrein gebeurt. Volgens Van den Audenaerde komt daar wel verandering in. "Een aantal, meestal jonge, wetenschappers zet zelf de stap naar de dienstverlening."

Er zijn ook nog versillende gebieden waar verder onderzoek nodig is. Onder andere over het feit dat vele seropositieven onveilig blijven vrijen, is er heel weinig bekend. Er zou, aldus Van den Audenaerde, ook meer specifieke aandacht besteed moeten worden aan de doelgroep van vreemdelingen. Ongeveer de helft van de seropositieven in ons land is immers niet-Belg. Drie vierde daarvan komt uit Zwart-Afrika, dat wil zeggen het deel van het continent onder de Sahara. "Heel vaak zijn dat mensen die niet georganiseerd zijn en dus moeilijk te bereiken zijn. Op dit vlak is dus zeker verkenkend onderzoek nodig."

Op het kabinet van Wivina Demeester was vrijdag niemand bereikbaar voor commentaar. Er zou wel al beloofd zijn dat de verdeling van de subsidies rond zou zijn voor 1 december. Pikant detail: precies die dag is door de Wereldgezondheidsorganisatie uitgeroepen tot wereldaidsdag. De tijd begint hoedanook te dringen. Maar misschien laat de minister wel iets los op het aidsdebat dat Medica donderdag organiseert.

Henk Dheedene

Dat kweekt godverdamme gelijk de konijnen

(foto Peter Dhondt)

Medica geeft aidslessen aan middelbare scholen

Geneeskundestudenten hebben hun lesje geleerd

In het kader van Medica's aidsweek geven geneeskundestudenten aidsinformatielessen aan humaniorascholen in het Leuvense. Uiteindelijk doel is bij de scholieren een reeks vragen op te roepen waarop lesgevers dan een praktijkgericht antwoord kunnen formuleren. Een tussentijdse evaluatie is net achter de rug en de aktie lijkt een sukses over de hele lijn.

Het is begrijpelijk dat men na de numerusclausuuperikelen van de laatste tijd bij Medica ook wel eens op een andere manier in het nieuws wou komen. Men kiest daarbij voor de grondige aanpak. Het veertigtal studenten dat in het veld wordt gestuurd, kreeg een gedegen oprisping over de meest recente ontwikkelingen op onderzoeksgebied en er werden duidelijke afspraken gemaakt over wat men ging antwoorden op twijfelachtige vragen. Of op vragen waarop men zelf het antwoord schuldig moet blijven.

Wat het doelpubliek betreft, werden vooral scholen uit het Leuvense aangeschreven. Tegelijk werd er een advertentie geplaatst in de krant De Standaard — tevens sponsor van de aidsweek — om ook aan de rest van Vlaanderen te melden dat je een geneeskundestudent in je klas kon

krijgen op aanvraag. De respons was groot en kwam van een grote verscheidenheid van scholen, maar toch meestal uit de regio Vlaams-Brabant. Medica krijgt tegenwoordig meer aanvragen dan ze kan verwerken, zo bijvoorbeeld ook uit de Antwerpse gevangenis.

Monogamie

Wat gebeurt er nu in de klas? Zoals gezegd wordt de informatie ingeleid door een lesgever aan de hand van een vijftigtal dia's uit een Canadees computerprogramma, aangepast aan de Belgische situatie. Of op die manier de interactieve dimensie van het programma bewaard blijft, lijkt een terechte vraag, maar het geheel oogt in elk geval professioneel en aantrekkelijk. De gegeven info is nuchter en bestaat uit meer dan alleen tips: je komt ook te weten welk soort virus er bij aids aan het werk is, hoeveel seropositieven België intussen telt en alles wat je nodig hebt om een breder beeld te krijgen op de problematiek. Het geheel werd op punt gesteld in samenwerking met het Rega-instituut en is dan ook volledig up-to-date.

Zoals was te verwachten, worden de lessen in kwestie meestal ingevoegd in vakken als biologie en, meer nog, catechese. Leraars gaan tijdens de vragenronde achteraf soms buiten en soms ook niet, maar een

Als je het vanuit een bredere context bekijkt kan men zich verwonderen over het feit dat dergelijke akties nog steeds niet overbodig zijn. Elke scholier zou immers degelijk ingelicht moeten zijn over aids, ook wanneer er geen geneeskundestudenten zijn om over die topic les te geven. Hier kan dan weer tegen ingebracht worden dat de aidslessen meer doen dan alleen het strikt noodzakelijke bijbrengen: ze reiken een bredere context aan en vooral, ze maken gebruik van de meest recente en dus meest korrekte onderzoeksgegevens. Het is niet noodzakelijk dat elke leraar biologie hetzelfde doet, maar het betekent wel een surplus voor de mensen die het meemaken. Weten wat je niet mag doen is veel, maar niet alles. Leraars beschikken dikwijls ook niet over het didactisch materiaal en bovendien kan een buitenstaander soms makkelijker een gesprek losweken in de klasgroep.

Een tweede toch wel vreemde iets is dat artsen in spe een speciale opleiding moeten krijgen om deze lessen te geven, daar waar toch iedere huisarts in staat zou moeten zijn om deze informatie op een taktvolle en wetenschappelijk verantwoorde manier over te brengen op zijn patiënten. Maar ook daaraan wordt gewerkt, volgens Medica. Ook zij vinden dat er in de opleiding meer en vroeger aandacht moet gaan naar sociale vaardigheden, en natuurlijk niet alleen in verband met de aidsproblematiek. Dat de manier waarop een moeilijk gesprek wordt gevoerd, soms even belangrijk is als een juiste diagnose, daar is men zich bij Medica wel degelijk van bewust.

Alexander Witpas

Oosterlinck toont zijn joviale kant

U originele dinsdag organiseerde Alma een ontmoetingsavond en diner met rektor Oosterlinck en enkele studenten. Het werd eerder een gezellige keuvel bij een rumsteak met frietjes dan een diepgaand debat over de onderwerpen die door de studenten zelf werden aangebracht. Een gebeurtenis die kadert binnen de sjarme-offensieven van respectievelijk Alma en de rektor.

De laatste weken ervaren de studenten een gedrag van rektor Oosterlinck dat grondig verschilt van dat van zijn voorganger. Het lijkt er sterk op dat de rektor een sjarme-offensiel gestart is. Zo zal hij bijvoorbeeld een goed woordje verlenen voor de studenten die twee weken geleden zijn opgepakt op de E40, en naar verluidt zou hij bij minister Van den Bossche gaan pleiten voor een automatische indexering van de studiebeurzen, een aloude studenteneis. Ook Veto mocht de nieuwe houding al aan den lijve ondervinden. Onze hoofdredakteur en redaktiesekretaris mochten dit jaar al twee keer bij de man op de koffie, en hij gunde Veto de primeur dat Koning Albert naar Leuven komt. Terwijl dit soort nieuwtjes normaal gezien eerst de Campuskant ter ore komt.

Desalniettemin werd Veto vorige dinsdag bij monde van Almadirekteur Toon Martens gevraagd zich niet in het gesprek te mengen, teneinde het debat niet te monopoliseren, en de andere studenten ook aan bod te laten komen. Dat alles moest er voor zorgen dat het een gezellige avond zou worden, eerder dan een diepgaand debat. Er was bovendien een aperitiefje met toostjes, een gratis maaltijd met wijn en koffie met gebak toe.

De rektor toonde zich een gemoedelijke, joviale man, die er niet voor schuwde d'r een grapje tussen te smijten. Of de lol-trompet al te steken voor de aanwezige studenten — "jullie zijn niet de doorsnee-student" —, de verslaggevers — "Ik vind Veto een fijn blad" —, en ook het etablissement waar alles zich afspeelde. Zijn uitspraak "Het eten hier in de Alma is best wel lekker" werd trouwens door zijn talgenoten volmondig beaamd.

En ook bepaalde niet-aanwezigen werden zonder schroom getuoyeerd. Oosterlinck had het bijvoorbeeld over zijn goede relaties met "onze goede vriend Louis", waarmee hij naar de Leuvense burgemeester Tobback verwees.

Kateder

Enkele weken tevoren was aan studenten in Alma 2 gevraagd of ze hun vragen aan de rektor in een daartoe bestemde recipiënt wilden deponeren. Uit de inzendingen werden lukraak twaalf studenten geplukt, maar toch bieden de geselecteerde

onderwerpen een representatief beeld van wat niet alleen de officiële studentenbeweging, maar dus ook de meer gemiddelde Alma-eter heden ten dage bezighoudt. Er waren bijvoorbeeld vragen over sociale onderwerpen, religie, cultuur, het studentenleven, en de problemen van buitenlandse studenten. De rektor onderwijst kreeg uiteraard het meeste aandacht, met vragen over het toelatingsexamen in geneeskunde, de postakademische opleidingen en de rektors visie op doceren. Dat waren helaas net iets teveel onderwerpen om tot een diepgaande discussie te komen.

Het algemene beeld dat je dinsdag dus kreeg was dat de rektor eerst een vrij algemeen antwoord gaf, zonder echt concreet nieuwe of wereldschokkende dingen te zeggen. Hij verkondigde doorgaans wel interessante en gezonde opvattingen, maar raakte meestal toch niet verder dan het intrappen van open deuren. En wanneer de aanwezige studenten daar dan dieper opgingen, oversteeg dat meestal niet het anekdotische. Men bleef — begrijpelijkerwijs — eerder bij eigen ervaringen dan dat men algemene belangen van de studentenpopulatie verdedigde, ook al omdat we hier niet met studentenvertegenwoordigers te maken hadden.

Bijvoorbeeld is de beleidsoptie van de rektor op het vlak van hoe er gedoceerd moet worden, dat hij een degelijke syllabus als uitgangspunt ziet, die dan ex cathedra moet toegelicht worden en ingeoeënd in seminaries. Heel nobel allemaal, maar toen een aanwezige de rektor erop wees dat dat helemaal niet altijd het geval was, gaf de man toe "dat er nog veel werk aan de winkel was" en dat "men al het mogelijke deed binnen het beperkte budget", zonder echt concrete plannen voor de nabije toekomst op tafel te kunnen leggen.

Papiertje

Ook een onderwerp als de postakademische opleidingen, vorig jaar nog het onderwerp van enkele betogingen, zorgde voor weinig verrassingen. De rektor ziet universitair onderwijs als iets dat de studenten voorbereidt op een leven van permanente zelfvorming. En dit is inderdaad een gezonde visie, die vorig jaar (toen de postakademische opleidingen nog hot news waren) door zowat alle partijen werd verkondigd. Maar het echte probleem is hier dat de bedrijfwelt nog altijd veel te veel belang hecht aan die bijkomende diploma's. Iets wat Oosterlinck relatieveert: het is, in sommige richtingen meer dan in andere, best wel mogelijk een interessante job te vinden zonder postakademisch papiertje. Een mening die hij niet kon schragen met argumenten.

Over het vrijlaten van de inschrijvingsgelden voor die opleidingen was de rektor ook optimistisch gestemd: "Voor de meeste richtingen die jullie interesseren blijven de inschrijvingsgelden normaal, en die enkele dure richtingen worden toch alleen maar gevolgd door rijke buitenlanders." Misschien verwacht Oosterlinck hier oorzaak en gevolg, maar desalniettemin vertelde hij dat de Leuvense student korting krijgt op die duurdere opleidingen.

Het meest actuele onderwerp was dat van het toelatingsexamen voor geneeskunde. De vraag werd gesteld door een studente geneeskunde, die zich vertwijfeld afvroeg hoe het toch kwam dat al die studenten daartegen gingen betogen, terwijl iedereen ziet dat er teveel artsen zijn. Waarop het meisje de aanwezigen verzekerde dat bij de betogers niemand van geneeskunde was. "Tuurlijk niet," antwoordde Oosterlinck, "jullie zijn tenslotte al met de hakken over de sloot." Daarna zette hij rustig het standpunt van de artsensyndikaten uiteen dat er binnen het huidige systeem een overaanbod aan artsen is en dat de eerste oplossing moet zijn: een

"Het eten hier in de Alma is godverdomme wel lekker"

(foto Stefan De Pauw)

toelatingsexamen in geneeskunde. Later gaf hij toe dat ook dit slechts een beperkte langetermijnmaatregel is, en dat zijn persoonlijk standpunt eerder een vrijblijvende oriënteringsproef is. Men moet inderdaad aan andere oplossingen ook werken — zoals fidelisering en echelonnering, die een oplossing zoeken in de gezondheidszorg zelf, en die de democratisering van het onderwijs niet aantasten. Maar het onderwerp ligt politiek heel gevoelig, zo zei de rektor, en het enige realistische was op dit moment een beperking van de instroom van het aantal artsen. Waarop Almadirekteur Martens de discussie albrak, er stonden namelijk nog een aantal punten op de agenda.

En daarin deed de rektor toch nog enkele opmerkelijke uitspraken. Zo stelde hij bijvoorbeeld voor mensen die willen dokteren als voorwaarde voorop dat ze eerst een jaar in het buitenland gestuurd moeten hebben. Een interessantere vernieuwing is dat Oosterlinck meer plaats wil maken voor jobstudenten aan de KU Leuven. Zo ziet hij het wel zitten dat oefeningen in de eerste kandidatuur door laatstejaarsstudenten gedoceerd worden.

Miljardair

Toen het officiële gedeelte voorbij was en een zich haastig wegspoedende Toon Martens iedereen voor zijn of haar aanwezigheid dankte, bleef de rektor nog eventjes gezellig nakeuvelen met enkele studenten. Daarbij vertelde hij goedgesmit maar een beetje zellingenomen over zijn carrière ("Ik heb vorig jaar geen campagne gevoerd, ik had dat maar beter wel gedaan,

ha ha" of "als ik mijn eerste bedrijfje niet had doorverkocht was ik nu miljardair geweest"). Verder moest de man nog vragen ondergaan als "Was u een voorbeeldige student in uw tijd?" Tot een Alma-bediende de lichten doofde. Het was voor alle betrokkenen een gezellige maaltijd geweest, waarvan het belangrijkste was het leit dat ze plaatsvond, eerder dan wat er gezegd werd. Maar inderdaad, inhoudelijke debatten over studentenaangelegenheden worden bij voorkeur niet in de Alma aangevat.

Joris Janssens

VANDAAG OP HET MENU:
REKTOR MET BONEN

REKTOR IN DE ALMA...

OMZET SEDES WEER
DRASTISCH TOEGENOMEN...

JORIS

Mien, waar is m'n feestneus?

De Vlaams Rechtsgenootschap Leuven (VRG) viert deze week zijn 22e lustrum. Het VRG is de oudste Vlaamse studentenkring en heeft dan ook een bewogen verleden achter de rug. Enkele prominente Vlaamse politici van vandaag zijn ex-VRG-leden of ex-rechtstudent te Leuven: onder andere Mark Eyskens, Luc Van den Brande en Jean-Luc Dehaene. De Premier en de Minister-President komen alvast naar Leuven om de verjaardag mee te vieren.

zoek naar de roots van de oudste Vlaamse studentenkring. Het VRG werd gesticht op 4 november 1885 in herberg "De Herderin". Enkele professoren en studenten richtten een Vlaamsch Rechtsgenootschap op met als doel: "de Vlaamsche rechtstaal aanleeren en ons Vlaamsch volk recht doen verwerven op rechterlijk gebied". In die dagen werd er vooral geijverd voor het Nederlands binnen de Belgische juridische wereld. Na de Eerste Wereldoorlog hield het VRG, dat toen deel uitmaakte van het KVHV, zich stil rond de taalperikelen van die tijd. Binnen het genootschap rommelde het immers tussen de Belgicisten en de Flaminganten. De nadruk van de werking kwam zo meer op studiegebied te liggen. In 1935 werd één van de oorspronkelijke doelstellingen van het VRG bereikt: Nederlands aan de univer-

siteit door de ontubbeling van de colleges. Zo kon het VRG zijn werking meer open-trekken en nieuwe activiteiten organiseren. Na de Tweede Wereldoorlog nam de kring meer en meer de vorm aan van het huidige VRG. De oorspronkelijke doelstellingen waren stilaan bereikt en de ludieke aspecten traden meer op de voorgrond. De nieuwe objectieven werden in de statuten vastgelegd: "De vereniging heeft tot doel de sociale, maatschappelijke en beroepsbelangen te behartigen van de rechtstudenten". Tevens vertegenwoordigt het VRG de rechtstudenten in tal van organen aan de universiteit.

Vrouw

Op 5 februari 1964 werd het Huis der Rechten (HDR) plechtig ingehuldigd. De rechtstudenten waren zo de eersten met een eigen thuisbasis in Leuven. De oprichting van de fakbar gebeurde los van het presidium. VRG en HDR vormen twee aparte vzw's in tegenstelling tot de meeste andere kringen en hun fakbars. Het gevolg was dat er in het verleden vaak wrijving was tussen beide partijen. In 1992 kwam er een akkoord tussen beide vzw's dat voor rust in de eigen gelederen moest zorgen.

Op het eind van de jaren zestig wierp het VRG zich in de strijd voor 'Leuven Vlaams'. Luc Van den Brande (preses '72) was in die woelige jaren een ijverig baasje. In tegenstelling tot de 'golden sixties' waren de 'seventies' vrij braaf. In 1978 werden de eerste Valkfeesten georganiseerd.

Op 4 november 1985 werd het VRG honderd. Het jubileum werd gevierd onder preses Ann Elias, tot nog toe de enige vrouwelijke preses die het VRG gekend heeft. Een Guinnessrekordpoging ad lundum bierketting op de Oude Markt was één van de activiteiten naast de jubileumviering in de Universiteitshallen.

In 1984 stapte het VRG samen met nog een aantal andere kringen, waaronder Ekonomika, uit de Algemene Studentenraad (ASR), de toenmalige overkoepelende kringorganisatie. Men kon zich niet meer verzoenen met de "ondemokratische werk-

ing" van de "linkse ASR" en er werd door enkele kringen een tegenhanger opgericht: de Kring Unie Leuven (KruL). Na twee jaar hield de KruL op te bestaan en verzoenden de meeste kringen, waaronder ook het VRG, zich terug met elkaar en zo ontstond de huidige Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko).

Tot zover het verleden.

Feest

Mark Eyskens (preses '55-'56) zei het al: "Een universiteit waar alleen maar gestudeerd wordt, is geen universiteit". Met deze woorden blijkbaar in het achterhoofd hebben lustrumverantwoordelijken Patrick Verraes en Pieter Londers het programma van dit jaar op poten gezet. Onder andere een traditionele kants met lanfare en piano-begeleiding, een popcornfeest en Kamiel Kafka moeten voor het nodige vertier zorgen.

Daarnaast is er het officiële gedeelte met op maandag de academische zitting in de Zeger Van Hee-aula (College De Valk). Hier zullen preses Niels Janssen, dekaan professor Herbots en Raadsheer van het Hof van Cassatie Verougstraete het woord voeren. Bovendien komen Premier Jean-Luc Dehaene en Vlaams Minister-President Luc Van den Brande een anekdote vertellen uit hun studententijd.

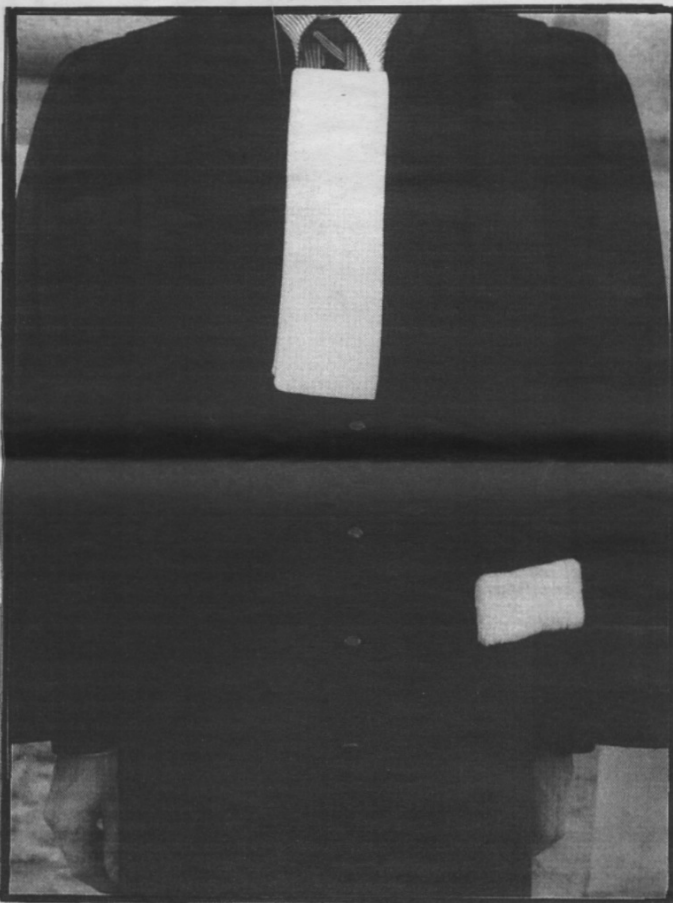
Verder nog dit: voor het eerst in de geschiedenis wordt er een lustrum gevierd zonder eucharistieviering.

Toekomst

Naast het nodige terugblikken is het op een verjaardag ook nuttig eens naar de toekomst te kijken. Een eerste zorg voor het VRG en HDR is het gebouw in de Tiensestraat waar beide nu gehuisvest zijn en dat eigendom is van de KU Leuven. In 1999 loopt het kontrakt met de universiteit af en de kans is reëel dat men dan op straat staat en op zoek moet gaan naar een nieuwe vaste stek.

"Verder zal het presidium er konstant over moeten waken dat het niet in herhaling valt. Te veel teren op in het verleden gepresteerde arbeid leidt al gauw tot starheid. Verouderde activiteiten moeten steeds plaats ruimen voor nieuwe, frisse initiatieven", aldus preses "kleine Niels" Janssen. Wij hadden het niet beter kunnen zeggen.

Bruno De Vos

Honderdentiën jaar sinterklaas godverdomme

(foto Philip De Keyser)

HOE VERSCHALK IK EEN FLJK - LES 1

HA MENEER DE POLITIE-AGENT!
ZEG, DIE RIJKSWACHTERS... DAT
ZIJN TOCH SMEERLAPPEN HÉ?

Het huismark van de derde wereld heeft een winkel in Leuven

Blijde Inkomststraat 114
Tel: 236.236
open di tot zat, 10u tot 18u30

U vindt er ruim 2500 produkten, van juwelen en kleding over speelgoed, huishoudtekstiel en serviesgoed tot siervoerwerpen, van 60 tot 6000 fr.

Tiensestraat 64
3000 Leuven
☎ 016/20.22.24

advertentie

Lic. A 1769

- ☉ Midweek en weekendski Frankrijk, Italië en Oostenrijk vanaf 5.890 frank incl. autocar en HP.
- ☉ Wekelijks La Rosière vanaf 10.600 frank incl. car + studio 4 pers. + skipas
- ☉ Wekelijks Vaujany vanaf 13.280 frank (voor beginners) incl. car + HP in app. 6 pers. + skiles + skipas + huur materiaal
- ☉ 26/1/96 Mühlbach; prijs 19.650 frank incl. car + HP Gasthof Grünholz + skilessen

zoekertjes

Je zou het ons niet altijd aangeven maar Veto is nog altijd een blad van amateurs. En amateurs durven, wanneer zij ten allen prijze mee willen hollen op de informatiesnelweg, al eens vergeten wat nu ook al weer het paswoord was om in hun eigen e-mailbox te geraken. Bij uitbreiding vergeten ze soms zelfs dat ze überhaupt zo'n postbus hebben. Een mens heeft zoveel aan zijn hoofd. Enfin, om een lang verhaal kort te maken: Veto biedt hierbij zijn verontschuldgingen aan aan al wie het voorbije jaar zijn via internet aan ons gerichte brain drain niet in het blad terugvond. In het bijzonder ekskuzeren wij ons tegenover de onfortuinlijke jongedame die

via dit medium haar waardevolle kettinkje wou terugvinden en aan de Megadeth-fan die elke week een beetje wanhopiger trachtte e-mailgewijs zijn kaart te verkopen. Vanaf nu beloven wij wekelijks onze postbus te openen en er het meest waardevolle uit te halen. Ons paswoord is ... we zouden het honderd keer kunnen zeggen. Veto bereik je op veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be. Het beste en minst gedateerde van het afgelopen jaar lees je hieronder.

- ✓ Hou je manieren in Hull borgje, je broertje.
- ✓ When I was surfing on the net I encountered

Ithaka? Bal Populaire? Stuc-vrijwilligerswerk?

Ithaka, het jaarlijkse parcours van Kultuurraad rond hedendaagse kunst is stevig uit de startblokken geschoten. Wil je horen en als entoesiaste kunstliefhebber mee bepalen hoe Ithaka dit jaar, op 29 februari 1996, geen gevestigde kunstenaars, maar lotgenoten studenten van kunstscholen aan bod laat komen? Kom dan gerust even langs op een van de vergaderingen op dinsdagavond, 20.00 u, in het Kultuurraadlokaal, op de eerste verdieping van Stuc.

Of wat dacht je van een bal populaire? Een sociaal getint project half december, waarbij Kultuurraad verschillende perspectieven van en visies op de (studenten)stad die Leuven is, op allerlei manieren met elkaar konfronteert, ondermeer in een workshop fotografie. We zoeken zowel studenten die zin hebben om een en ander op de gevoelige plaat vast te leggen, als kandidaat-organisatoren, die meehelpten aan het organiseren van het ontwikkelen en ander dokawerk. En als het van jou afhangt, sluiten we af met een heuse bal populaire (un-deux-trois, dansez la valse, roulez roulez!). Daarover wordt elke dinsdagmiddag vergaderd, telkens om 13.00 u in de bar van het Stuc.

Misschien zie je al dat projectwerk niet zitten, maar wel af en toe een kleiner taakje, dan kan je gewoon vrijwilligerswerk doen. In ruil voor een aantal taken voor 't Stuc (promotie, techniek, tansport, artiesten opvangen, noem maar op) kan je vrijkaarten krijgen. Kandidaatvrijwilligers kunnen naar de vrijwilligersvergadering, elke maandag om 18.00 u, op de eerste verdieping van het Stuc.

Wil je meer informatie over de projecten, over wat Kultuurraad nog meer in petto heeft, of over het Stuc-vrijwilligerswerk, spring dan gerust binnen op het Stuc, of draai 23.67.73 (en vraag naar Piet). Je wordt verwacht.

(pm)

kruiswoord

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Gedrukt opschrift 2 Europeaan — Fijngemalen eikenschors — Slede 3 Lelie-achtige plant — Drukte 4 Aansporing, prikkel — Vogel 5 Engels bier — Groente 6 Ongewerveld dier — Gescheurd doek 7 Stomp — Staartster 8 Kussen-overtreksel — Griekse godin 9 Reeds — Elektro-encefalogram — Prijs 10 Erg vlug.
Vertikaal — 1 Gelukkig koppel 2 Deel van een schip — West-Vlaams plaatsje — Muzieknoet 3 Bestaat — Kleur 4 Log koopvaardijchip — Aanvoerder der zuidelijke 5 Broos, teer — Jongensnaam 6 Woning — Verteenwoordiger van een minderjarig persoon 7 Gewichtsmaat — Toestel dat vloeistoffen of gassen verplaatst 8 Planeet uit ons zonnestelsel — Voegwoord 9 Zangnoet — Europees eiland — Groen land 10 Kantoormeubel.

Door Filip De Keukeleere

VEEAKKER

SPECIAL VOOR U

Op vertoon van uw studentenkaart
Spaghettisaus 199 fr/kilo
+ een pak biologische spaghetti gratis
Verse Natuursoep 49 fr/liter

Alles zonder hormonen, antibiotica of onnodige additieven
Gecontroleerd door de vzw Plattelandsontwikkeling

Zwarte Zustersstraat 14 Leuven, ☎ (016)/20.62.38
(tegenover de ingang van het Groot Begijnhof)

advertentie

tered Veto, hey i was really surprised. I just graduated in Leuven in 94, and doing now an internship in the states. Great, I can still keep updated what's going on in Leuven though, there was not much to read. i know it takes lots of effort but there are some good solutions... why not an interactive www veto page where students of kul (promote the page in leuven) can write what they want a kind of zoekertjes uitgave in www form!!! A blast!!!and you dont have to do the input of all the text,maybe only a little bit monitoring. Think about it. I enjoyed and would still enjoy the zoekertjes in veto,like most students do. Could you please put them on the net,please. Would appreciate this a lot!

✓ Groetjes vanuit de states aan alle studentjes in Leuven. Let me hear something, Tom.

✓ Afien heeft nog steeds niet door dat elke dag doperwtjes eten niet gezond is. Wie vertelt het haar? Nu maar hopen dat ze dit leest, Shokkoth

✓ Doe zoals ik, mama, en laat uw bakkes openvallen!(En zie dat uw gebit er niet uitvalt.)

✓ Anka, moet jij niet studeren? Je ware eerste-kanner

✓ Frederik houdt van Katleen, en toch studeert ze niet in Leuven!

✓ De techniek staat voor niets: een zoekertje in de Veto plaatsens zonder uit je luis zetel te komen. Zeer gemakkelijk!!!! Dit is dus een vriendelijke vraag, het volgende tussen de zoekertjes te plaatsen. Je zou er een meisje een enorm plezier mee doen en mij bijgevolg ook.

✓ High, Wat is het adres van de BCCB (Belgische Cannabis Consumenten Bond)?

✓ Lies en Gudrun: pedagogie is niks voor jullie, bakker zou jullie beter algaan, denk ik.

✓ Komaan Fred, laat uw moeder eens schrikken van uw paaseksaampunten (en jezelt ook).

✓ Marcel, het spijt me echt ontzettend van je protonkaart

✓ Stop the salt'n'vinegar controversy! Let me try it!

✓ Voor wie niet weet wat te doen, kan mij E-mailen op volgend adres:

M13551@chaos.kulnet.kuleuven.ac.be
Reaktie verzekerd.

✓ Klote dat je je geld niet kreeg, Mariska

✓ Het onthaal van de Roze Drempel en homojongeren Het Goede Spoor blijft tot jouw dienst! Elke dinsdagavond van 20 tot 23 u. in het JAC, JP.Minckelerstraat 47 C, voor informatie of een persoonlijke babbel. Telefoneren naar 016/20.06.06, of schrijven naar PB 113, 3000 Leuven-3 kan natuurlijk ook. Doen!

✓ ik doe een onderzoek naar politieke journalisten bij regionale omroepen, kan het zijn dat Peter Van Rompaey bij Tv-Brussel werkt?

✓ "Wie zoekt, die vindt" zei de hond van Pavlov en hij vond alweer de bel.

✓ "Opsporing verzocht: op 5 okt. jarige kotgenote. Laatst gesignaleerd aan Frans-Belgische grens. Afleveren bij PenningPe.

Geen kadoetje indien na 5 december."

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 7
30 oktober 1995

Ver. hoofd.: Anнемie Deckx
Hoofdredaktie: Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Anнемie Deckx

Redaktie: Kristof Braekeleire, Henk Dheedene, Martijn Graumans, Joris Janssens

Doka: Kristof Braekeleire, Philip De Keyser, Stefan De Pauw, Peter D'hondt, Jan Frans Lemmens, Tom Michielsens

Medewerkers: Dietmar Bosmans, Bruno 'neen-ik-wil-geen-frieten-halen' De Vos, Serge Franchoo, Kris Jacobs, Piet Maris, Gert Meesters, Tom Michielsens, Ludovik Segaeert, Willem Stellamans, Ingrid Vandenborre, Anouk Vanherf, Karl Van Overloop, Alexander Witpas

Layout en vormgeving: Dietmar Bosmans, Kristof Braekeleire, Ilke Christiaens, Anнемie Deckx, Bruno 'veel-te-rap-weg' De Vos, Henk Dheedene, Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Serge Franchoo, Joris Janssens, Jan Frans Lemmens, Tom Michielsens, Frank Ribbens, Ingrid Vandenborre

Tekeningen: Jeroen

Dtp: Filip de Keukeleere, Hans Vandenabeele

Spellers: Martijn Graumans, Gert Meesters

Eindredaktie: Bart Eeckhout, Tom Michielsens

Zetwerk en publiciteit
Allaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959179-77
Redaktievergadering
iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

Bloed- stollende prijzen

-20% op alle 'bloedserieus' gemerkte artikelen

Korting wordt aan de kassa
verrekend op vertoon
van deze kaart

**AKTIE LOOPT VAN VRIJDAG 24 NOVEMBER
TOT EN MET VRIJDAG 8 DECEMBER**

BOEKHANDEL

ACCO-boekhandel, Tiensestraat 134, 3000 Leuven
Tel.: 016/29.11.00 • Fax: 016/20.73.89

zoekertjes

✓ **Historia:** organiseer activiteiten in plaats van zoekertjes in Veto te zetten.
 ✓ **Gert,** zet een kaars voor je raam vannacht. Zus komt wel langs. Onlesbaar.
 ✓ **Historia** schenkt speelgoed schaap aan weeskinderen in Toemboekoe.
 ✓ **De varkens** van vandaag zijn het gehakt van morgen. A.K. Pino.
 ✓ **Gezocht:** geheim van Jeroen. Tips welkom bij Ilse, Gent.
 ✓ **'Dames,** gebruik jullie vrouwelijke intuïtie, dat lukt bij mij ook altijd.' zei Geert.
 ✓ **B. wil** weten of V. op de VRG-skireis meegaat.
 ✓ **Met Walheim** achter mij sta ik (terug) stevig in mijn schuven. Karen.
 ✓ **Vrij naar Herman B. vliegt** de Blauwvoet, schiet hem af. Aktie Kommando Tijn Uilenspiegel.
 ✓ **'De groene volkskeuken'**, een lekkere verrassende vegetarische maaltijd voor een democratische prijs. Elke woensdag om 19.00 u: Vlamingenstraat 116. Fiets allen daarheen, met of

zonder koe.
 ✓ **Frank,** you rock my world. Bruno (blonde adonis!).
 ✓ **The magic five** zoekt 10.000 mania's voor volgende aktie.
 ✓ **Zin** om de reggaetoe op te gaan? Woensdag 13.00 u is het Bob Marley-night in het Ekologika-kafee. Vlamingenstraat 116. So people... keep on moving.
 ✓ **Schrijf** allemaal jullie zoekertjes een beetje duidelijker, godverdomme. Dan kan alles er in.
 ✓ **Jensen** for drummer van de Beatles. Zijn fanclub.
 ✓ **Koert** zoekt liefdesverklaring.
 ✓ **Aan alle Germanisten:** gouden tip ende niet in de wind te slane waarschuwing: te mijden als de pest (vooral om 6.35 u): hersenloos tuig in Historia-vermoming.
 ✓ **Maandag 27 november:** AK Pino proudly presents: video-avond in de kelder van de Clockwork. Alle afleveringen van The Young Ones worden vertoond tussen 18.00 u en 24.00 u.

Inkom 20 frank, ongeacht het aantal afleveringen dat je wil zien. Allen daarheen.
 ✓ **Gunther,** hoe voelt het zo met uw geslachtsleden tegen Karen haar heup te plakken. W.
 ✓ **Serge,** wij wachten nog op onze tweede zoon. K.F.I.
 ✓ **Aristoteles** denkt deze week niet maar wil wel meer sneeuw. Hij gaat daarvoor betogen aan het Hertoginndal.
 ✓ **Trek eens** aan een beetje: Bogaardenstraat 56, de Geuze zal koud staan. De wreker.
 ✓ **Sorry Historia** en Germania, numerus clausus op zoekertjes. De anderen moeten ook hun plaatsje krijgen.
 ✓ **Bent u** net zoals X tegen de autoritaire repressieve nationaal-socialistische Tobback kom dan donderdagavond om 19.00 u naar het Ladeuzplein, waar de anti-Tobback betoging start.
 ✓ **Student** middenjury geeft interessante vergoeding voor nota's, kursussen, inlichtingen in verband met enige kan TEW. Tel. 204.102 na 20.00 u.
 ✓ **Eva,** ik pest graag bissers.
 ✓ **Frank:** wie zoekt, die vindt... mij.
 ✓ **Wie** internationaal wil penen, moet niet langer zoeken. Stuur een aan jezelf geadresseerde omslag en 16 frank-zegel naar: IPF, Hertoginlan

37, 3210 Linden.
 ✓ **Aan Miet** en Katrien: ooit al eens negen jongens tegelijk gepakt?
 ✓ **De rijkswacht** doet de groettes aan J.V.M.
 ✓ **Lakenweverstraat** 6 zoekt kotgenootje. Jan, Wim, Claude en Mieke.
 ✓ **Primeur** voor Leuven: 's werelds eerste magisch-realistische consultingburo. (Wie anders dan) Willem de Zwijger staat vanaf heden volledig ter uwer beschikking. Diepe existentiële kwesties? Alledaagse probleempjes? Willem is nabij! Zend mij uw ziel en ik zal ze redden. Schrijven naar Schapenstraat 137. De redding is nabij én gratis. Men zegge het voort. Willem de Zwijger.
 ✓ **X** gaat woensdagavond naar het debat over 'amnestie en Irma Laplasse' in Auditorium Vesalius met onder andere Johan Anthierens.
 ✓ **J.V.M.** voert openbaar aktie. Deze week wordt er massaal in de Tienestraat op de weg gelegen.
 ✓ **En** wij doen er per NSV/KVKV-pet één bak Mori Subite bovenop. Baekelandt en de Geuzen.
 ✓ **Eefje,** hier zijn dan eindelijk de groeten. Zien.
 ✓ **Kasper,** kijk in uw eigen oren. Mijn gaten zijn van mij.
 ✓ **Gezucht:** Hertoginndal. The magic five.
 ✓ **Volgende** ministerraad in Leuven, aub. The magic five.
 ✓ **Claude,** we vergeven je totaal immoreel gedrag van dinsdag, je bent echt wel iemand waar we op kunnen rekenen als we je nodig hebben. Germ-ows.
 ✓ **Germ-ows** meldt bij deze dat ze ophoudt onder deze naam te publiceren.
 ✓ **'8** maal X' eist dat haar petekindje niet vervolgd wordt voor de bezetting van de E40.
 ✓ **Germ-ows** is dead. Germ-ows.
 ✓ **U** draait, ik draai: ik tiep. Voor u al uw teksten (Nl, Fr, Eng) kunt u bij mij terecht. Christel Hemeryckx: 02/4107920
 ✓ **Gitaar** Gestword is er weer. Fuiven samen met Smashing Pumpkins, Chavez Quicksand en Beck kan op woensdag 29 november in Rumba en ko. Laladi Lalada.

Het "groene" copy-center van Leuven.
Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE Inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

Tienestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.

Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

016/201.301

agenda & ad valvas

DOOR TOM EN FRANK

MAANDAG

19.30 u **TEATER** 'Potter's Beesten' van Beatrix Potter onder de regie en door Rieks Swarte, in Reynaert Teater Malpertuis, Redingenstraat 4, toeg. 150/350, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **LEZING** De weg van en naar onvoorwaardelijke liefde, eigen verantwoordelijkheid dragen, zijn eigen kruis dragen, leven in overvloed, in UP uiteraard, lokaal binnentuin, org. Ben Cooreman, psycholoog.
 21.00 u **VERGADERING** in Vlamingenstraat, 116, org. Milieuraad.

DINSDAG

19.30 u **TEATER** 'Potter's Beesten' door Rieks Swarte, in Reynaert Teater Malpertuis (Redingenstraat, 4), org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'Romeo en Julia' door Roemmens Staatsballet Fantasio, in Stadsschouwburg, toeg. 150/350, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **FUIF** Antilliaanse avond, in Ginkgo Biloba (Vlamingenstraat, 116), toeg. 40, org.

Genoe! 20.30 u **KONSERT** Musica Antiqua: D. York (sopraan), D. Bentvelsen (bas), strijkers o.l.v. H. Stinders, Purcell-projects 3: songs for singers and consort, in PDS.
 21.00 u **KONSERT** Rory McLeod, Folk, in Oratorienhof, toeg. 300/350, org. Bookerou & KC Oratorienhof.

WOENSDAG

13.00 u **VOORDRACHT** UUR KULTUUR: literatuurmiddag met Stefan Hertmans, toeg. 150/350, in MSI 03.18, toeg. gratis, org. KU Leuven.
 17.00 u **LEZING** Pierre Halen (UCL): 'Le domaine colonial comme laboratoire des discours identitaires. Une leçon à tirer des pratiques culturelles au Congo belge.' (in het Frans), in MSI 02.28, toeg. gratis, org. KU Leuven.
 19.30 u **TEATER** 'The Sound of Music' door het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, in Stadsschouwburg, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **DEBAT** 'Laplace, de weg naar amnestie', met Johan Anthierens, Bertha Ureel.

Michel Vanderborght, Luc Vandenhoeck en Raf Jespers, in Auditorium Vesalius, org. Antifascistische Eenheid, toegang gratis.
 20.00 u **DEBAT** 'Het sociale gezicht van de informatiemaatschappij': Jean-Paul Burgelman (YUB) en Ruth Smits (STB, Tilburg) over de sociale invloed en beïnvloeding van technologische ontwikkelingen, in Maria-Theresialcollege 00.74.
 20.00 u **KONSERT** 'Carmina Burana' van Carl Orff door Koren en orkest Lemmensinstituut en Choeur de l'Impe-Namur, Aga Winska (sopraan), Luc De Meulenaere (tenor), Werner Van Mechelen (bariton), olv Edmond Saveniers, in Konserzaal Lemmensinstituut (Herenstraat, 53), toeg. 200/400, org. Konservereniging Lemmensinstituut.

DONDERDAG

19.30 u **TEATER** 'The Sound of Music' door het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, in Stadsschouwburg, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **DEBAT** 'Het feminisme voorbij?' met Patsy Sorensen (BSV), Magda Aelvoet (Aga) en Diane Dekens (ex-nationaal

voorzitter ALS), in Auditorium AV 00.17, org. ALS.
ZATERDAG
 14.30 u **KONSERT** 'De zigeunerbaron' van J. Strauss door Aarschots operettegezelschap Aquila, in Stadsschouwburg, toeg. 200/450, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **KONSERT** 'De zigeunerbaron' van J. Strauss door het Aarschots operettegezelschap Aquila, in Stadsschouwburg, toeg. 200/450, org. Cultureel Centrum Leuven.

ZONDAG

11.00 u **KONSERT** Blokfluitkwartet Vier op 'n rij: 'De Blokfluit van Paul Hindemith', in Kapel Romaanse Poort, toeg. 150, org. Cultureel Centrum Leuven.
 15.00 u **TEATER** Teneer speelt 'Koning Odysseus' in een regie van Andrea Fiege en Rinus Knobbe en een tekst van Imme Drös, in Stadsschouwburg, org. Cultureel Centrum Leuven.

Alfa

• 30/11 om 20.00 u: Film 'Short Cuts', in MSI 03.18, toeg. gratis.

Crimen

• 28/11 om 19.00 u: IFB-minivoetbal (m) tegen Medisoc, in Sportal De Nayer. • 29/11 om 18.00 u: Konditietraining in Sportal De Nayer. • 29/11 om 18.00 u: IFB-volleybal (v) tegen Industria in Sportal De Nayer. • 29/11 om 18.00 u: Gasthuisberg trophy. • 29/11 om 21.00 u: Fakbaravond, in De Rector.

Eoos

• 27/11 om 20.00 u: Info-avond over onze reis naar Budapest, Bratislava en Praag, in MSI 00.28. • 27/11 om 20.30 u: Film: 'Animal Farm' of 'Monty Python and the Holy Grail', in MSI 00.28, toeg. gratis. • 28/11 om 20.00 u: presidiumvergadering, in perma. • 28/11 om 22.00 u: L&W-td, in Corso.

Germania

• 28/11 om 22.00 u: L&W-fuif, in Corso

Historia

• 27/11 om 10.00 u: Vita-week tot 1/12, alle dagen tot 18.00 u, in de perma. • 27/11 om 13.15 u: Carmina Burana, verzamelen aan Centrale Bib. • 28/11 om 22.00 u: L&W-fuif Romeo & Julia, in Corso. • 30/11 Gasthuisberg trophy, inschrijven ad valvas MSI. • 01/12 Isha-uitstap tot 3/12.

Katechetika

• 27/11 om 20.00 u: Spij-avond: geloof en engagement, met Paul Aerts, in MT 00.12. • 29/11 om 22.00 u: Kantus, in Harvey's. • 30/11 om 13.00 u: Vergadering WG Spij.

Klio

• 27/11 om 19.30 u: Klio tapt 's avonds, in de fak. • 28/11 om 22.00 u: L&W-td, in Corso. • 29/11 om 20.00 u: Lezing van Michiel Verweij, in MSI.

Mecenas

• 01/12 Bezoek tentoonstelling 'De stoutmoedige diefte van het Lam Gods', in Gent.

NFK

• 29/11 Filmdag: Stille films, in Kelder JH Clockwork, toeg. gratis. • 29/11 om 12.15 u: Filmdag: 'Auch Zwerge haben klein angefangen' (1969) van Werner Herzog, in Kelder JH Clockwork, toeg. 20/40. • 29/11 om 14.00 u: Filmdag: 'Imperativ' (1981) van K. Zanussi, in Kelder JH Clockwork, toeg. 20/40. • 29/11 om 18.30 u: Filmdag: Presentatie van Arnhem's filmteorie, aansluitend 'Der letzte Mann' van F.W. Murnau, in Kelder JH Clockwork, toeg. 20/40. • 30/11 geen fakbaravond, in JH Clockwork.

Pedagogische Kring

• 29/11 om 19.00 u: 'La double vie de Véronique', in Psychologisch Instituut audito-

rium Michotte, toeg. 60. • 29/11 om 21.00 u: 'Shawshank Redemption', in Psychologisch Instituut auditorium Michotte, toeg. 60. • 27/11 om 22.00 u: Kringvergadering, in Kringlokaal. • 30/11 Konsert, in Kaffaer. • 30/11 Pedagogenavond, in Kaffaer.

Politika

• 28/11 om 16.00 u: Happy hour, in Kaffee. • 28/11 om 19.30 u: KV, in boven 't Kaffee. • 29/11 Techno-house-avond, in Kaffee. • 29/11 Kaartnamiddag, in Kaffee. • 01/12 om 19.00 u: Galabal, in Metropol.

Psychologische Kring

• 28/11 om 19.30 u: Filmavond met 'Cry Freedom' en 'Nell', in Psychologisch Instituut auditorium Michotte. • 29/11 Afrika-dag: tentoonstelling 'Vierkant voor Afrika', in Psychologisch Instituut. • 29/11 om 13.30 u: Afrika-dag: Afrikaanse dans, verzamelen aan Psychologisch Instituut. • 29/11 om 21.00 u: Afrika-dag: Cocktailavond, in De Tijn.

Romania

• 28/11 om 19.30 u: Pasta-avond voor de Firenzereizigers, in Pangaea. • 28/11 om 22.00 u: Letterenfuif, in Corso, toeg. 50/70. • 29/11 om 14.30 u: IFB basket samen met Klio tegen Medica, verzamelen aan Sportal De Nayer. • 30/11 Dwp, in zaaije boven Ambi. • 30/11 om 13.00 u: Boterhammen met croque monsieur tot 14.30 u, in de fak. • 30/11 om 14.00 u: Schrijven voor Amnesty International, tot 17.00 u, in de hal van MSI.

• 03/12 Romania tapt, in de fak. • 03/12 om 22.00 u: Romaniraad, in 's Meiersstraat 5.

VRG

• 27/11 om 17.00 u: 22ste lustrum: Akademische zitting met premier Jean-Luc Dehaene en minister-president Luc Van Den Broek, in De Valk. • 27/11 om 20.00 u: 22ste lustrum: Lustrumkantus, in Corso. • 28/11 om 20.00 u: 22ste lustrum: optreden Kamiel Kalka, in MT 00.10. • 28/11 om 23.00 u: 22ste lustrum: Tropical Night, in HDR. • 29/11 om 22.00 u: 22ste lustrum: Popcornfuif, in Corso. • 30/11 om 21.00 u: 22ste lustrum: Kwis met Kurt Van Eeghem, in Alma 2.

VTK

• 27/11 om 20.00 u: Filmavond kanweek, in Waag. • 28/11 Doop Archi. • 28/11 om 12.00 u: Compir, computerbeurs, tot 29/11, alle dagen tot 20.00 u, in Atrium Generale Bank. • 28/11 om 20.00 u: kantus kanweek, in Tijn. • 29/11 om 9.00 u: Van Cauterenleerstoel, in C300B. • 29/11 om 20.00 u: Optredens kanweek, in Tijn. • 30/11 om 22.00 u: Top 100-TD, in Waalberg. • 01/12 om 8.00 u: Kanweek: ontbijt, in Blok M. • 01/12 om 20.30 u: Ouderkantus, in Tijn.

Wina

• 28/11 om 20.30 u: Jacques Brel-avond, in Waag. • 30/11 om 22.00 u: Sex, lies and videotapes-nacht door Mungalia, in RC.

Veto's Witte Raven: Janien

"Ik ben eigenlijk een eenzaat"

In de Stuc-bar komt ze graag en dus ook veel. Daar kan ze, nippend van een ferm glas Geuze en bladerend in 'Dierenplezier', bekomen van het leven dat haar, zo blijkt, tot nog toe niet altijd even gunstig gezind is geweest. Desondanks lijkt het alsof ze er zich gezwind doorheen schatert. Maar: "Inwendig is het soms hard", zo verklaart Janien Boesmans ons. En dan vindt ze in het Stuc haar toevlucht in een goed gesprek, waarschijnlijk zo één als Veto met haar had, vorige woensdag.

Ze praat gemakkelijk, Janien. Nog op de trap naar de eerste verdieping van het Stuc-gebouw, waar we ons zouden installeren voor het gesprek, steekt ze van wal. "Dit was vroeger het gebouw van het CII, het 'Centre International de Jeunesse'. Dat was een peda, waar veel anderstalige studenten zaten. Ik ben ooit getrouwd geweest met een Waal en die heelt me hier binnengebracht. We gingen toen juist trouwen. Oorspronkelijk wilde ik dat helemaal niet. Ik stelde Ivan voor om eerst twee jaar te gaan samenwonen, wat in die tijd al niet zo vanzelfsprekend was. Maar ja, dan was zijn legerdienst daar en moest hij naar Duitsland. Ik ben er dan toch maar in getrapt. Na twee maanden zei ik bij mezelf: is dat het huwelijk?" Vier jaar zijn ze getrouwd geweest. Intussen waren ze beiden begonnen lesgeven. In 1970 gingen ze uit elkaar. Hetgeen eens te meer tekenend is voor heel het korte leven dat ze toen reeds achter de rug had.

Spreekbeurt

Op haar elfde overleed haar moeder, wat onrechtstreeks tot gevolg zou hebben dat ze vanaf haar veertiende op internaat moest gaan op het meisjeslyceum in haar geboortestad Tielen. Daar werd ze in het voorlaatste jaar buitengesmeten, omdat ze haar spreekbeurt nog aan het instuderen was op een moment dat ze verondersteld werd te slapen.

Een jaar of wat later begon ze haar studies wiskunde aan de KU Leuven, hetgeen ze na een bisjaar tweede kan, omwille van psychische problemen, moest opgeven. Na een jaar besloot ze een poging te wagen om het in de psychologie waar te maken. Maar, wegens haar leeftijd — twee-entwintig jaar — zag haar vader dat niet meteen zitten. "Om dan toch zo rap mogelijk een diploma te halen, ben ik maar normaal-school begonnen."

Daarop stond ze zes jaar in het onderwijs, opnieuw in een internaat. Ze gaf moraal, het vervangende vak voor de katechese uit het katholiek onderwijs. Ooit heeft ze, op het einde van het schooljaar, wanneer het programma afgewerkt was, seksuele voorlichting gegeven. "Er zat toen een meisje in de klas dat zich duidelijk zat te vervelen. Na de les vroeg ik haar hoe dat kwam, en ze antwoordde dat ze al die verhalen al kende. Alleen, zei ze, ze mocht van haar moeder de pil niet gebruiken. Ik ben toen met die moeder gaan praten: 'Ofwel geef je je dochter de pil, ofwel wordt ze zwanger.' Uiteindelijk heeft ze ze gekregen."

's Avonds was ze bovendien surveillante. Bij de jongens. "Daar zaten soms zware gasten bij, vooral die van 15-16 jaar en dan dikwijls zonen van loorreizigers. Daar heb ik toch mee afgezien. Mijn probleem was eigenlijk dat ik geen discipline had. Ik ben

zo niet, begrijp je." Een ander verhaal illustreert deze trek van Janien zo mogelijk nog beter. Ze was eens een avond, ergens na de echtscheiding, goed gaan eten. Toen ze wilde betalen, bleek dat ze haar handtas vergeten was en dus ook geen geld had. De politie werd erbij gehaald en ze moest mee naar het bureau. "Ik was toen zodanig aangeschoten, dat ze mij toch maar een nachtje daar gehouden hebben."

Guido

Een hersenbloeding maakte in 1979 op zeer bruuske wijze een einde aan haar loopbaan. De hele rechterhelft van haar lichaam raakte hierdoor verlamd. Twee jaar heeft ze moeten revalideren: opnieuw leren stappen, spreken en leren met de linkerhand schrijven. "Binnenkort, op drie januari vier ik de zestiende verjaardag van mijn handicap", zegt ze, relativerend en niet zonder enig sinisme. "In het begin weende ik er altijd om, nu ga ik elk jaar ter gelegenheid daarvan eten met een vriendin."

Na de revalidatie heeft ze nog ettelijke jaren thuis doorgebracht. Tot ze in een programma op tv vernam dat een werklozenorganisatie in de Zwartezusterstraat in Leuven fietsen maakte voor mindervaliden. Onder andere ook driewielers. "Ik heb er toen direct één besteld. Het heeft wel een paar maanden geduurd voor ze die bij mij thuis kwamen afleveren." Vanaf toen kreeg de vrijheidsdrang, die in haar rebelse natuur steeds was blijven smeuïen, opnieuw de vrije teugel. De fiets, die nu nog steeds bij haar thuis staat, raakte versleten en ze vond dat ze toch eindelijk eens aan een brommer toe was. De dag dat ze die mocht komen ophalen, ergens in 1991, overleed Guido, die tot vandaag haar beste vriend is geweest. Een zware depressie volgde.

"Iedereen heeft zijn negatieve kanten en daar zou ik niet mee kunnen leven."

Het is precies die brommer die haar uit het slop heeft gehaald. Die stelde haar in de mogelijkheid om toch onder de mensen te komen, zodat ze niet moest wegzinken in eenzaamheid en sociaal contact kon gaan zoeken in de Leuvense kafees. En, of het nu de Stuc-bar, 'Los Buenos' of de 'Clockwork' is, nog voor men er één stap binnenzet, kan men zien of Janien er haar bezoeker heeft. Buiten zal steeds haar driewielig vehikel staan, als een trouwe hond die geduldig op zijn baasje wacht. Dat beestje is ze dan ook zeer genegen. "Ik kom bijvoorbeeld niet graag op de Oude Markt, omdat de scholieren daar wel eens het lef hebben om op mijn brommer te kruipen. Dat voel ik echt wel aan als een belediging."

Engagement

Wie de vele organisaties en projecten overschouwt waarvoor ze zich tegenwoordig op vrijwillige basis inzet, kan niet anders dan besluiten dat Janien een sociaal geëngageerd persoon is. "Het is allemaal begonnen met de taalkursussen Engels en Spaans die ik volgde. De lessen volgen dat ging nog wel, maar de examens daar kreeg ik, als gevolg van mijn hersenbloeding, hoofdpijn van. Toen heeft mijn dokter afgeraden die mee te doen, zodat ik maar ineens met de cursussen in het geheel gestopt ben. Als alternatief heb ik toen

"Godverdomme"

(foto Tom Michiels)

besloten allerlei vrijwilligerswerk te gaan doen."

Die heeft ze, trots als een pauw, netjes genoteerd in haar agenda: wekelijks gaat ze één namiddag de Wereldwinkel open houden en helpt ze mee de mailing van het Stuc verzorgen. Daarnaast woont ze elke maand de vergadering bij van de antiracistische beweging Objektief. Verder zetelt ze in de beheerraad van Los Buenos. "Het is daar dat ik weer heb leren actie voeren, met mijn brommer", grinnikt ze, alluderend op haar studententijd in de jaren zestig. De deelname aan de vergaderingen van het actiecomité 'Recht op Vluchten' heeft ze opgegeven. "Veel te ingewikkeld. Al die procedures enzo. Dat kon ik niet meer volgen."

Bi

Toch lijkt de problematiek rond de illegale vluchtelingen haar nauw aan het hart te liggen. Pas op het einde van het gesprek, bijna 'off the record', wordt duidelijk waarom. In het kader van 'Open Grenzen' had ze vorig jaar met Kerstmis Paolo, een vluchteling uit Angola, uitgenodigd. De jongeman was zijn vaderland ontvlucht, omdat hij uit de gevangenis was ontsnapt, waar hij de straf moest uitzitten voor een misdaad die zijn vader had begaan. "Hij werd niet erkend als politiek vluchteling, en omdat ik hem wel mocht, zag ik het wel zitten om hem te adopteren. Ook financieel zou dat voor mij niet zo'n probleem geweest zijn, aangezien ik méér dan rond kom met mijn invaliditeitsgeld." Het verlies echter niet zoals Janien, en ook Paolo, het gewenst hadden. De jongen werd achtien voor de beëindiging van de adoptieprocedure. Vanaf die leeftijd wordt men als volwassen beschouwd en kan men bijgevolg niet meer geadopteerd worden. "Ik vind het zo jammer. Daarstraks heb ik nog de advocaat gebeld om te vragen of de

verblijfsvergunning van Paolo niet nog wat verlengd kan worden, maar er is niets aan te doen: hij moet weg." Gelaten schuift ze ons een brief toe die bewijst dat wat ze zegt niet gelogen is.

Vanuit deze persoonlijke ervaring is misschien ook wel de furieuze reactie te verklaren wanneer het gesprek op burgemeester Tobback komt. "Dat is een rotzak. Die heeft zo ongeveer tien punten van het Vlaams Blok overgenomen. Wat betreft de migranten, dat gaat nog, maar zijn standpunt rond de illegalen... En dan die arrogantie van hem, die is verschrikkelijk." Bijna is ze bij de vorige verkiezingen zelf in de politiek gestapt. Ze wilde opkomen bij Agalev met de toegankelijkheid van openbare gebouwen voor gehandicapten als actiepunt. "Op het gerechtshof, de post, het stadhuis of het politiebureau is de situatie erbarmelijk. Zeker voor mensen in een rolstoel." Hoewel haar omgeving entoesiast reageerde op het idee, heeft ze het voor zichzelf uiteindelijk toch maar algedaan als een bevleging. "En ook", lacht ze hoestend, "je mag daar niet roken, hè."

Gevraagd of ze 'de Ware' nog in haar leven verwacht, antwoordt ze op haar typische manier, voor de vuist weg: "Mijn oogje valt wel op iemand, maar ja, je weet nooit hoe dat uitdraait. In het begin van het jaar had ik wel iemand, maar die was dan weer bi. Bij zo iemand weet je ook niet wat je eraan hebt." Het huwelijk, daar gelooft ze niet meer in. "Iedereen heeft zijn negatieve kanten en daar zou ik niet mee kunnen leven."

Voor de toekomst wenst ze zich dus bovenal een goede vriend, iemand met een zekere intelligentie, zodat ze met hem kan praten. En verder: "Iemand die eerlijk en oprecht is. Die mij bijvoorbeeld niet achterna loopt om te zien of ik niet de kroeg binnenloop in plaats van de bioskoop."

Willem Stellams
Tom Michiels